

Dokument zasedanja

A8-0373/2018

21.11.2018

POROČILO

o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2017 ter
politiki Evropske unije na tem področju
(2018/2098(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Petras Auštrevičius

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	3
OBRAZLOŽITEV	25
ANNEX I: INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT	27
ANNEX II: LIST OF RESOLUTIONS	42
MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV	46
INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU	55
POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU V PRISTOJNEM ODBORU	56

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2017 ter politiki Evropske unije na tem področju (2018/2098(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Splošne deklaracije človekovih pravic ter drugih pogodb in dokumentov OZN o človekovih pravicah, predvsem Mednarodnega pakta o državljskih in političnih pravicah (MPDPP) in Mednarodnega pakta o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah (MPESKP), ki ju je 16. decembra 1966 v New Yorku sprejela generalna skupščina OZN,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o človekovih pravicah,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah,
- ob upoštevanju členov 2, 3, 8, 21 in 23 Pogodbe o Evropski uniji (PEU),
- ob upoštevanju člena 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju akcijskega načrta za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2015–2019, ki ga je Svet sprejel 20. julija 2015, in njegovega vmesnega pregleda iz junija 2017,
- ob upoštevanju 17 ciljev OZN glede trajnostnega razvoja in agende za trajnostni razvoj do leta 2030,
- ob upoštevanju vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah,
- ob upoštevanju smernic OECD za mednarodna podjetja, sprejetih leta 1976 in spremenjenih leta 2011,
- ob upoštevanju Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima z dne 11. maja 2011 (Istanbulska konvencija), ki jo je EU podpisala 13. junija 2017,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk z dne 18. decembra 1979,
- ob upoštevanju izbirnega protokola h Konvenciji o otrokovih pravicah glede prodaje otrok, otroške prostitucije in otroške pornografije,
- ob upoštevanju skupnega delovnega dokumenta služb Komisije ter visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z naslovom *Gender Equality and Women's Empowerment: Transforming the Lives of Girls and Women through EU External Relations 2016-2020* (Enakost spolov in krepitev vloge žensk: spreminjanje življenja deklet in žensk prek zunanjih odnosov EU v obdobju 2016–2020), sprejetega

leta 2015 (SWD(2015)0182),

- ob upoštevanju Konvencije OZN o pravicah invalidov,
- ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta OZN št. 1325 (2000), 1820 (2008), 1888 (2009), 1889 (2009), 1960 (2010), 2106 (2013), 2122 (2013) in 2242 (2015) o ženskah, miru in varnosti,
- ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta OZN št. 2250 (2015) in 2419 (2018) o mladih, miru in varnosti,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o odpravi vseh oblik rasne diskriminacije,
- ob upoštevanju resolucije varnostnega sveta OZN št. 1820 (2008) o ženskah, miru in varnosti, v kateri se spolno nasilje obravnava v smislu vojnih zločinov,
- ob upoštevanju globalne strategije za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki jo je 28. junija 2016 predstavila podpredsednica Komisije/visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Federica Mogherini, ter prvega poročila o njenem izvajanju z naslovom *From Shared Vision to Common Action: Implementing the EU Global Strategy* (Od skupne vizije do enotnega ukrepanja: izvajanje globalne strategije EU), objavljenega leta 2017,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 15. maja 2017 o domorodnih ljudstvih,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2011/168/SZVP z dne 21. marca 2011 o Mednarodnem kazenskem sodišču in razveljavitvi Skupnega stališča 2003/444/SZVP¹,
- ob upoštevanju Deklaracije OZN o pravicah domorodnih ljudstev in končnega dokumenta plenarnega zasedanja generalne skupščine na visoki ravni z dne 25. septembra 2014, znanega kot svetovna konferenca o domorodnih ljudstvih,
- ob upoštevanju Newyorške deklaracije za begunce in migrante, ki jo je generalna skupščina OZN sprejela 19. septembra 2016,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN št. 69/167 z dne 18. decembra 2014, v kateri je ponovno poudarjeno, da je treba varovati in spodbujati človekove pravice in temeljne svoboščine vseh migrantov, ne glede na migrantski status, in Mednarodne konvencije o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in članov njihovih družin iz leta 1990,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN št. 67/139 z dne 20. decembra 2012, s katero je bila ustanovljena Odprta delovna skupina za staranje z mandatom za preučevanje predlogov o mednarodnem pravnem instrumentu za spodbujanje in varstvo pravic in dostojanstva starejših,
- ob upoštevanju poročila neodvisne strokovnjakinje o uveljavljanju vseh človekovih pravic starejših oseb za 33. zasedanje Sveta OZN za človekove pravice

¹ UL L 76, 22.3.2011, str. 56.

dne 8. julija 2016¹,

- ob upoštevanju poročila Odprte skupine OZN za staranje o njeni osmi delovni seji z dne 28. julija 2017²,
- ob upoštevanju ministrske izjave iz Lizbone iz leta 2017 z naslovom *A Sustainable Society for All Ages: Realizing the potential of living longer* (Trajnostna družba za vse starosti: uresničevanje potenciala daljšega življenja), ki je bila sprejeta 22. septembra 2017 na 4. ministrski konferenci Ekonomske komisije OZN za Evropo o staranju,
- ob upoštevanju evropske agende o migracijah z dne 13. maja 2015 (COM(2015)0240) in sporočila Komisije z dne 7. junija 2016 o vzpostavitvi novega partnerskega okvira s tretjimi državami v okviru evropske agende o migracijah (COM(2016)0385),
- ob upoštevanju sklopa tematskih smernic EU o človekovih pravicah, tudi o zagovornikih človekovih pravic,
- ob upoštevanju smernic EU o človekovih pravicah glede svobode izražanja na spletu in drugje, ki jih je Svet sprejel leta 2014,
- ob upoštevanju smernic EU o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava (MHP), sprejetih leta 2005 in spremenjenih leta 2009³,
- ob upoštevanju vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah,
- ob upoštevanju smernic EU za spodbujanje in varstvo otrokovih pravic, sprejetih leta 2007 in pregledanih leta 2017, ter priročnika o naboru orodij za vključevanje otrokovih pravic v razvojno sodelovanje (*Child Rights Toolkit: Integrating Child Rights in Development Cooperation*), ki sta ga skupaj pripravila EU in UNICEF,
- ob upoštevanju smernic EU za spodbujanje uresničevanja in varstvo vseh človekovih pravic LGBTI (lezbijk, homoseksualcev (gejev), biseksualcev, transseksualcev in interseksualcev), ki jih je Svet sprejel leta 2013,
- ob upoštevanju načel iz Džogdžakarte (načel in obveznosti držav glede uporabe mednarodnega prava o človekovih pravicah za področje spolne usmerjenosti, spolne identitete, spolnega izražanja in spolnih značilnosti), sprejetih novembra 2006, in njihovih 10 dopolnilnih načel (t. i. plus 10), sprejetih 10. novembra 2017,
- ob upoštevanju smernic EU za spodbujanje in varstvo svobode veroizpovedi ali prepričanja, ki jih je Svet sprejel leta 2013,
- ob upoštevanju skupne izjave Sveta in predstavnikov vlad držav članic, ki so se sestali v okviru Sveta, Evropskega parlamenta in Evropske komisije, z naslovom Novo evropsko soglasje o razvoju: Naš svet, naše dostojanstvo, naša prihodnost, ki so jo Svet,

¹ A/HRC/33/44.

² A/AC.278/2017/2.

³ UL C 303, 15.12.2009, str. 12.

Parlament in Komisija sprejeli 7. junija 2017,

- ob upoštevanju smernic EU o smrtni kazni, ki jih je Svet sprejel leta 2013,
- ob upoštevanju smernic EU za politiko EU do tretjih držav glede mučenja in drugih krutih, nečloveških ali poniževalnih kazni ali ravnanja, sprejetih leta 2001 in spremenjenih leta 2012,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. julija 2018 z naslovom Zunanji strategiji EU proti zgodnjim porokam in prisilnim porokam naproti – naslednji ukrepi¹,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 4. decembra 2017 o ukrepih na podlagi strategije EU za odpravo trgovine z ljudmi (COM(2017)0728),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. maja 2018 o zaščiti otrok pri migracijah²,
- ob upoštevanju Deklaracije OZN o pravici in odgovornosti posameznikov, skupin in družbenih organizacij za spodbujanje in varstvo splošno priznanih človekovih pravic in temeljnih svoboščin (Deklaracija o zagovornikih človekovih pravic) iz decembra 1998,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/821 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o določitvi obveznosti za potrebno skrbnost v oskrbovalni verigi za uvoznike v Uniji, ki uvažajo kositer, tantal in volfram, njihove rude ter zlato, ki izvirajo s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem³,
- ob upoštevanju Konvencije Mednarodne organizacije dela (MOD) št. 169 o domorodnih ljudstvih in plemenih, sprejete 27. junija 1989,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. julija 2013 o izvozu orožja: izvajanje skupnega stališča Sveta 2008/944/SZVP⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. oktobra 2013 o kastnem razlikovanju⁵, poročila posebnega poročevalca OZN za vprašanja manjšin z dne 28. januarja 2016 o manjšinah in kastnem razlikovanju ter smernic OZN v zvezi z razlikovanjem na podlagi porekla,
- ob upoštevanju letnega poročila EU o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2017,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. decembra 2017 o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2016 in politiki Evropske unije na tem področju⁶ ter svojih prejšnjih resolucij o prejšnjih letnih poročilih,
- ob upoštevanju svojih resolucij o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0292.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0201.

³ UL L 130, 19.5.2017, str. 1.

⁴ UL C 75, 26.2.2016, str. 111.

⁵ UL C 181, 19.5.2016, str. 69.

⁶ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0494.

načela pravne države v letu 2017,

- ob upoštevanju svoje nagrade Saharova za svobodo misli, ki je bila leta 2017 podeljena demokratični opoziciji v Venezueli: državni skupščini (Julio Borges) in vsem političnim zapornikom, kot jih je navedel forum *Foro Penal Venezolano*, ki ga predstavljajo Leopoldo López, Antonio Ledezma, Daniel Ceballos, Yon Goicoechea, Lorent Saleh, Alfredo Ramos in Andrea González,
 - ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov)¹,
 - ob upoštevanju Direktive (EU) 2017/541 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o boju proti terorizmu in nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ ter o spremembi Sklepa Sveta 2005/671/PNZ², ob upoštevanju dela Posebnega odbora o terorizmu (TERR), ki se ga je Evropski parlament odločil ustanoviti 6. julija 2017 in ki je bil imenovan 14. septembra 2017,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve ter mnenja Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A8-0373/2018),
- A. ker so spoštovanje ter spodbujanje, nedeljivost in varovanje univerzalnosti človekovih pravic, pa tudi spodbujanje demokratičnih načel in vrednot, vključno s pravno državo, spoštovanjem človekovega dostojanstva ter načelom enakopravnosti in solidarnosti, temelji etičnega in pravnega reda EU in njene skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) ter njenega celotnega zunanjega delovanja; ker bi si EU morala tudi v prihodnje prizadevati, da bi pri splošnem spodbujanju in varstvu človekovih pravic postala vodilna akterka v svetovnem merilu, tudi na ravni večstranskega sodelovanja, zlasti prek aktivne in konstruktivne vloge v različnih organih OZN ter skladno z Ustanovno listino OZN, Listino Evropske unije o temeljnih pravicah in mednarodnim pravom, pa tudi kar zadeva dolžnosti na področju človekovih pravic ter zavez, sprejetih v okviru Agende za trajnostni razvoj do leta 2030 in ciljev trajnostnega razvoja;
- B. ker ima civilna družba osrednjo vlogo pri gradnji in krepitvi demokracije, nadzoru državne oblasti ter spodbujanju dobrega upravljanja, preglednosti in odgovornosti; ker so organizacije civilne družbe kot gonilna sila v družbi ključnega pomena; ker obstaja povezava med oslABLJENO civilno družbo, omejenimi možnostmi za politično delovanje in delovanje civilne družbe, povečano korupcijo, socialno neenakostjo in razlikami med spoloma, nizko stopnjo človekovega, družbenega in gospodarskega razvoja ter družbenimi konflikti; ker morajo biti na voljo ustrezna sredstva in jih je treba uporabiti na najučinkovitejši način za okrepitev spodbujanja človekovih pravic v tretjih državah in ker se civilne družbe ne sme omejevati z omejevalnimi zakoni, omejitvami financiranja, omejevalnimi postopki izdajanja dovoljenj in previsokimi davki;
- C. ker se številne države po svetu soočajo s problemom nekaznovanja in nepravilnosti ter

¹ UL L 119, 4.5.2016, str. 1.

² UL L 88, 31.3.2017, str. 6.

žrtvam terorizma zagotavljajo obravnavo, storitve za podporo žrtvam in finančno pomoč, ki so pomanjkljive, kar zadeva učinkovitost, kar zlasti velja za države, v katerih se velik delež prebivalstva sooča s terorizmom;

- D. ker se je leta 2017 zelo veliko število akterjev civilne družbe, med drugim odvetniki, intelektualci, novinarji, verske osebnosti in zagovorniki človekovih pravic, vključno z okoljskimi aktivisti, soočalo z zmanjševanjem možnosti za delovanje civilne družbe, vse večjim številom napadov, pregonom, nadlegovanjem, samovoljnimi aretacijami ali pridržanji, nekateri od njih pa so bili celo ubiti; ker je *ProtectDefenders.eu* (podporni mehanizem za zagovornike človekovih pravic EU) uspešno pomagal več sto aktivistom, a je potreba po njem vse večja; ker bi morale EU in njene države članice več sredstev nameniti za okrepljeno sodelovanje civilne družbe ter si bolj prizadevati za zaščito in podporo zagovornikov človekovih pravic;
- E. ker je treba politike v podporo človekovim pravicam in demokraciji vključiti v vse druge politike EU z zunanjo razsežnostjo, kot so razvoj, migracije, varnost, boj proti terorizmu, pravice žensk in enakost spolov, širitev in trgovina, zlasti s pogojevanjem s človekovimi pravicami; ker je večja usklajenost notranjih in zunanjih politik EU, pa tudi med samimi zunanjimi politikami, temeljna zahteva za uspešno in učinkovito politiko EU na področju človekovih pravic;
- F. ker je nezakonita zasedba ozemlja ali njegovega dela trajna kršitev mednarodnega prava, zaradi česar je okupacijska sila v skladu z mednarodnim humanitarnim pravom odgovorna za civilno prebivalstvo;

Splošni premisleki

1. izraža globoko zaskrbljenost, ker je leta 2017 na svetovni ravni prišlo do odmika od demokracije, človekovih pravic in pravne države, in poziva EU in njene države članice, naj si brezpogojno prizadevajo za vključevanje zavezujočih evropskih in mednarodnih standardov v zvezi s človekovimi pravicami, pravno državo, demokracijo in pravicami manjšin in zagotavljajo večjo skladnost med notranjimi in zunanjimi politikami EU glede človekovih pravic ter večje usklajevanje zunanjih politik držav članic na področjih, kot so migracije, boj proti terorizmu in trgovina, saj je vpliv EU kot verodostojne in legitimne mednarodne akterke v veliki meri odvisen od njene zmožnosti spodbujati spoštovanje človekovih pravic in demokracije navznoter in navzven;
2. ponovno zatrjuje, da države nosijo končno odgovornost za varstvo vseh človekovih pravic svojih prebivalcev, tako da uveljavljajo in izvajajo mednarodne pogodbe in konvencije o človekovih pravicah, spremljajo kršitve človekovih pravic in zagotavljajo učinkovita pravna sredstva za žrtve; poudarja, da se mir, varnost in razvoj medsebojno krepijo in so odvisni od zmožnosti za obravnavanje kršitev, zločinov proti človečnosti, vojnih zločinov in genocidov; svari pred tem, da bi se svoboda gibanja, zbiranja in izražanja omejevala;
3. želi spomniti, da je enakost med moškimi in ženskami eno temeljnih načel EU in držav članic, kot je določeno v členu 3(3) PEU, spodbujanje te enakosti z vključevanjem načela enakosti spolov, tudi v drugih državah po svetu preko zunanjih politik, pa eden glavnih ciljev EU;

4. poudarja, da je EU v skladu s svojo obveznostjo iz Pogodb zavezana spodbujanju enakosti spolov ter zagotavljanju vključevanja načela enakosti spolov v vse svoje ukrepe, da bi enakost spolov tako postala osrednja prednostna naloga pri vseh smernicah, delovnih odnosih, politikah in ukrepih EU, vključno z zunanjimi ukrepi; v skladu s tem podpira s tem povezana usklajena prizadevanja v okviru večstranskih dialogov in dejavnosti delegacij EU, kot so misije za opazovanje volitev; poudarja, da je treba v tretjih državah okrepiti delo glavne svetovalke ESZD za vprašanja enakosti spolov za spodbujanje miru, varnosti in temeljnih svoboščin, tako da se zagotovi poseben proračun, namenjen področjem, za katera je pristojna;
5. meni, da resnično neodvisna, pluralistična in dinamična civilna družba prispeva k razvoju in stabilnosti, zagotavlja krepitev demokracije, vključno z delitvijo oblasti, socialno pravičnostjo in spoštovanjem človekovih pravic, ter spodbuja preglednost, odgovornost in dobro upravljanje, zlasti z ukrepi za boj proti korupciji in ekstremizmu; poudarja pomembno in osrednjo vlogo, ki jo imajo zagovorniki človekovih pravic in nevladne organizacije pri spodbujanju in podpiranju uveljavljanja pravic, zapisanih v osrednjih mednarodnih pogodbah o človekovih pravicah, tudi z izvajanjem izobraževalnih programov in ozaveščanjem o dejavnostih mednarodnih organizacij; poudarja, kako pomembno je, da se izvajajo smernice EU o zagovornikih človekovih pravic in da lahko EU prek evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) tudi v prihodnje ustrezno podpira zagovornike človekovih pravic in nevladne organizacije, ko so najbolj ogroženi, zlasti tako da poskrbi za večjo zmogljivost mehanizma *ProtectDefenders.eu*;
6. ugotavlja, da je zagovornikom človekovih pravic pomembno zagotavljati nujno pomoč in da je treba pri ravnanju z vsemi zaporniki spoštovati mednarodne standarde; poudarja, da ga skrbi varnost zagovornikov človekovih pravic in da je treba storilce privedi pred sodišče; pozdravlja, da si Evropska ustanova za demokracijo stalno prizadeva spodbujati demokracijo in spoštovanje temeljnih pravic in svoboščin v vzhodnem in južnem sosedstvu EU; priznava tveganja, s katerimi se soočajo zagovorniki človekovih pravic, vključno z zagovornicami človekovih pravic, ki se zaradi svojega spola soočajo s posebnimi tveganji in grožnjami, pa tudi okoljski aktivisti, ter poziva ESZD in države članice, naj jim v smernicah EU o zagovornikih človekovih pravic namenijo posebno pozornost; poudarja, da mora biti sodelovanje z organi tretjih držav glede zagovornikov človekovih pravic in civilne družbe na ravni EU dobro usklajeno, in izreka pohvalo posameznim pobudam, ki so jih države članice sprejele dodatno k ukrepom EU;
7. pozdravlja, da EU aktivno sodeluje v Svetu OZN za človekove pravice, v katerem je pobudnica in sopobudnica resolucij, podaja izjave, posreduje v interaktivnih dialogih in razpravah ter poziva k posebnim zasedanjem o razmerah na področju človekovih pravic; priznava zaveze EU, da bo v okviru Sveta OZN za človekove pravice obravnavala razmere v posameznih državah; poudarja, kako pomembno je, da je EU vključena v dialoge in sodelovanje na področju človekovih pravic na večstranski ravni; v celoti podpira dejavnosti in prizadevanja Sveta OZN za človekove pravice v zvezi z zagovarjanjem človekovih pravic po vsem svetu; izraža priznanje delu Urada visokega komisarja OZN za človekove pravice pod vodstvom Zejda Al Huseina; se veseli tesnega dialoga in aktivnega sodelovanja z novo imenovano visoko komisarko Michelle Bachelet; poziva Komisijo in države članice, naj bolj podpirajo delovanje njenega urada

in posebne postopke;

8. ceni delo, ki so ga službe Komisije za človekove pravice, ESZD na sedežu in v delegacijah EU ter posebni predstavnik EU za človekove pravice Stavros Lambrinidis opravili v zvezi s povečanjem učinkovitosti, skladnosti in prepoznavnosti človekovih pravic v zunanji politiki EU, in želi spomniti na svoj poziv, naj ta mandat posebnega predstavnika postane stalen in naj v večji meri odgovarja za svoje delo; pozdravlja nedavni pristop v obliki pobude EU o pozitivnih izkušnjah na področju človekovih pravic, ki je osredotočena na primere dobre prakse, ki jih uporabljajo različne države; zato ponovno poziva, naj se spremeni mandat, da bi posebnemu predstavniku EU podelili pooblastilo za dajanje pobud in zagotovili ustrezna sredstva ter mu omogočili, da javno poroča o rezultatih obiskov tretjih držav in obvešča o stališču EU glede vprašanj v zvezi s človekovimi pravicami;
9. pozdravlja letno poročilo EU o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2017 in ugotavlja, da je bilo letos – kot je to v svojih prejšnjih poročilih zahteval Parlament – sprejeto mnogo bolj zgodaj; poziva Svet, naj si še naprej prizadeva, da bi ta letna poročila dokončal bolj zgodaj v letu; ga spodbuja, naj zagotovi, da bo naslednje letno poročilo sprejeto na podlagi ustreznega postopka posvetovanja; meni, da je letno poročilo nepogrešljivo orodje za nadzor politik EU na področju človekovih pravic in demokracije v svetu ter obveščanje in razpravo o teh politikah, ter poziva k njegovi javni promociji po vsem svetu;
10. priznava napredek, ki je bil dosežen v zvezi s postopkom in obliko poročila, a pričakuje, da bosta Svet in podpredsednica/visoka predstavnica v še večji meri upoštevala stališča iz ustreznih resolucij in/ali priporočil Parlamenta, da bi zagotovila tesnejše in učinkovitejše sodelovanje med institucijami EU pri vprašanjih v zvezi s človekovimi pravicami;
11. ponavlja, kako pomemben je pregled nad ključnimi pozitivnimi in negativnimi trendi za oceno učinkovitosti ukrepov EU; v zvezi s tem meni, da bi temeljitejše javno poročanje, ki bi po potrebi temeljilo zlasti na prednostnih nalogah in kazalnikih, med drugim opredeljenih v strategijah EU za posamezne države na področju človekovih pravic, prispevalo k večji doslednosti pri izvajanju določb o pogojenosti s človekovimi pravicami ter ocenjevanju in prilagajanju učinka politik EU na človekove pravice; poudarja, da je treba veljavne smernice EU spremljati in jih v celoti izvajati;
12. priznava, da so dialogi EU o človekovih pravicah koristno orodje mešane diplomacije za spodbujanje človekovih pravic in demokracije v dvostranskih odnosih s tretjimi državami; a hkrati ugotavlja, da obstajajo trajne ovire pri doseganju konkretnih rezultatov s temi dialogi, kot je prevlada dvojnih standardov, in v zvezi s tem poziva, naj države članice zavzamejo bolj enotno stališče; poziva Komisijo in ESZD, naj poiščeta načine, kako bi dialogi o človekovih pravicah lahko postali učinkovitejši in koristnejši, in se – kadar ti dialogi niso konstruktivni – hitro odzoveta in jih dopolnita, pri tem pa uporabita politični dialog ali javno diplomacijo; spodbuja Komisijo in ESZD, naj povečata preglednost dialogov, tudi tako da bolj vključita akterje civilne družbe, ter uspešnost posameznega dialoga ocenita na podlagi jasnih referenčnih meril; poudarja, kako pomembno je, da EU v dialogih o človekovih pravicah izpostavlja posamezne primere ogroženih zagovornikov človekovih pravic in zahteva, da se zaprti zagovorniki

izpustijo, tisti, ki so ogroženi, pa zaščitijo; poleg tega svetuje institucijam EU, naj uradnikom v delegacijah in osebju EU na vseh ravneh zagotovijo ustrezna sredstva in usposabljanje o človekovih pravicah in demokraciji;

13. ponavlja, da morata biti akcijski načrt za človekove pravice in demokracijo za obdobje 2015–2019 in njegov vmesni pregled iz leta 2017 vodilna instrumenta za ukrepe na področju človekovih pravic, in v zvezi s tem poudarja, da je treba predvideti zadostna sredstva in strokovno znanje, da bi ustrezno izvedli ključne prednostne naloge EU; poziva institucije in države članice EU, naj zagotovijo, da se bo sedanji akcijski načrt učinkovito in usklajeno izvajal, tudi tako da resnično sodelujejo z organizacijami civilne družbe;
14. poziva EU, naj svoje instrumente in politike v zvezi z institucionalnim razvojem in pravno državo okrepi ter vključi referenčna merila za zagotavljanje odgovornosti in preprečuje nekaznovanje kršitev človekovih pravic; poziva, naj se ustrezna sredstva učinkovito uporabijo, da bi še bolj spodbujali človekove pravice in demokracijo;
15. želi v zvezi s tem spomniti na ključno podporo, ki se v okviru EIDHR zagotavlja pri izvajanju strateškega okvira in akcijskega načrta EU za človekove pravice in demokracijo ter njenih smernic o človekovih pravicah in strategij za posamezne države ter zaradi katere lahko EU na tem področju bolj strateško ukrepa in ki je zagotovila odgovornost, prepoznavnost in učinkovitost; odločno poziva, naj se EIDHR v strukturo večletnega finančnega okvira 2021–2027 vključi kot ločen in neodvisen instrument, da se njegova jasna raznolikost v okviru večjega sklada za zunanje delovanje ne bi zmanjšala; močno spodbuja sodelovanje med instrumenti EU za zunanje financiranje, da bi se izognili podvajanju in prekrivanju ter pomagali opredeliti morebitne vrzeli in potrebe po financiranju;
16. opozarja, da bi lahko izkušnje, pridobljene z demokratično tranzicijo v okviru širitvene in sosedske politike, pozitivno prispevale k opredelitvi primerov dobre prakse, ki bi jih nato lahko uporabili za podpiranje in krepitev drugih procesov demokratizacije po vsem svetu; izraža prepričanje, da bi morala prenovljena evropska sosedska politika podpirati gospodarske, socialne in politične reforme, varovati človekove pravice in prispevati k vzpostavitvi pravne države, pri tem pa bi morale biti spoštovane zaveze EU partnerjem; ponavlja, da je spodbujanje človekovih pravic in demokracije v interesu tako partnerskih držav kot EU; poudarja, da je treba za učinkovito spodbujanje človekovih pravic v okviru odkritega dialoga, ki bo temeljil na medsebojnem razumevanju in zaupanju, okrepiti medparlamentarne odnose med EU in njenimi partnerskimi državami;
17. poudarja delo svojega pododbora za človekove pravice (DROI), ki ohranja tesne delovne odnose z drugimi institucijami EU, posebnim predstavnikom EU, ESZD, civilno družbo, vključno z nevladnimi organizacijami, ter večstranskimi institucijami za človekove pravice; je seznanjen s tem, da je pododbor DROI leta 2017 pripravil tri poročila, ki so bila na plenarnem zasedanju sprejeta kot resolucije, in sicer o apatridnosti v južni in jugovzhodni Aziji¹, o obravnavanju kršitev človekovih pravic pri vojnih hudodelstvih in hudodelstvih zoper človečnost, tudi genocidu², ter o korupciji in

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0247.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0288.

človekovih pravicah v tretjih državah¹;

18. predlaga, da se v prvem trimesečju leta 2019 ustanovi notranja projektna skupina, ki bi pregledala, kako so njegovi odbori z zunanjim mandatom in njegove delegacije za odnose s tretjimi državami v obdobju 2014–2019 spodbujale in vključevale človekove pravice; namerava na podlagi tega pregleda pripraviti priporočila za okrepljeno ukrepanje Parlamenta na področju človekovih pravic v naslednjem zakonodajnem obdobju, tudi v smislu nadziranja dejavnosti ESZD in Komisije, notranje institucionalne ureditve in vključevanja človekovih pravic v okviru svojih organov;
19. meni, da je mogoče z bolj pravočasnim razmislekom in ciljnim usmerjanjem in večjo učinkovitostjo nadgraditi vlogo resolucij v nujnih primerih na podlagi člena 135 Poslovnika za okrepitev človekovih pravic in demokracije;

Posebni izzivi na področju človekovih pravic

20. izraža globoko zaskrbljenost, ker so se leta 2017 možnosti za delovanje civilne družbe postopno zmanjševale, in obžaluje, da so zagovorniki človekovih pravic, novinarji in nevladne organizacije prepogosto tarča nadlegovanja, ustrahovanja in nasilja, vključno z umori; je zaskrbljen zaradi ohranitve prepovedi potovanja za aktiviste za človekove pravice, ki se želijo udeležiti zasedanj Sveta OZN za človekove pravice v Ženevi in drugih mednarodnih institucij, te prepovedi ostro obsoja in zadevne vlade poziva, naj jih odpravijo; poudarja, da je nesprejemljivo, da je predstavnikom civilne družbe in medijev preprečeno, da bi sodelovali pri delu mednarodnih organov, in vztraja, da morajo biti temeljne človekove in politične pravice predstavnikov civilne družbe spoštovane; je zaskrbljen, ker so bili nekateri aktivisti za človekove pravice – po tem ko so bili zaslišani v mednarodnih institucijah – ob vrnitvi v svoje države pridržani;
21. obžaluje, da lahko do globalno vse bolj razširjenega pojava vedno bolj omejenih možnosti za delovanje civilne družbe pride tudi v uveljavljenih demokracijah ter državah s srednjim in visokim dohodkom; poziva EU in njene države članice, naj vodijo z zgledom; obsoja zakonodajo, ki omejuje dejavnosti civilne družbe, npr. zaprtje nevladnih organizacij ali zamrznitev njihovih sredstev; poziva, naj se razveljavi zakonodaja, s katero se določajo zahteve, ki so samovoljne ali posegajo v delovanje nevladnih organizacij, vključno z določbami o omejitvah financiranja iz tujine; obsoja širjenje javnega diskurza, ki vse bolj spodkopava vlogo organizacij civilne družbe; poziva delegacije EU in diplomatska predstavništva držav članic, naj tudi v prihodnje spremljajo ter opozarjajo na primere kratenja svobode zbiranja in združevanja, tudi nalaganje različnih oblik prepovedi in omejitev organizacijam civilne družbe in njihovim dejavnostim ali spodbujanje lažnih nevladnih organizacij, ki jih financirajo nekatere vlade; jih spodbuja, naj še naprej aktivno podpirajo zagovornike človekovih pravic, tako da sistematično spremljajo sojenja, obiskujejo pridržane aktiviste in po potrebi podajo izjavo o posameznih primerih;
22. obsoja, da je bila svoboda medijev leta 2017 močno ogrožena, saj v skladu z letnim indeksom Novinarjev brez meja še nikoli prej ni bilo toliko napadov na medije kot leta 2017; poudarja, da je treba spoštovati načeli svobode mnenja in izražanja, kot sta določeni v členu 19 Splošne deklaracije o človekovih pravicah; ponavlja, kako

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0346.

pomembna je svoboda izražanja (na spletu in drugje) kot bistven element za delujoče demokratične družbe, saj spodbuja kulturo pluralizma, ki civilni družbi in državljanom daje moč, da od svojih vlad in nosilcev odločanja zahtevajo odgovornost, in v kateri se spodbuja spoštovanje pravne države; ostro obsoja grožnje, ustrahovanje in napade na novinarje, neodvisne medije, blogerje in žvižgače, pa tudi sovražni govor, zakone o obrekovanju in napeljevanje k nasilju, saj ogrožajo pravno državo in vrednote, na katerih temeljijo človekove pravice; poudarja, da je bilo leta 2017 aretiranih več sto miroljubnih protestnikov in novinarjev, od katerih so z mnogimi grdo ravnali in jih samovoljno pridržali, plačati pa so morali tudi visoke globe v sojenjih, pri katerih niso bili zagotovljeni minimalni postopkovni standardi; poziva EU, naj si v vseh svojih odnosih s tretjimi državami bolj prizadeva za varstvo pravice do svobode izražanja mnenja in izražanja; poudarja, kako pomembno je zagotoviti učinkovito in sistematično izvajanje smernic EU o svobodi izražanja na spletu in drugje ter redno spremljati njihov učinek;

23. poudarja temeljni pomen akademske svobode kot človekove pravice, zaščitene z mednarodnimi pogodbami; ostro obsoja vsakršen napad na akademsko svobodo, kot so umori, prisilna izginotja, nasilje, zaprtje, prenehanje zaposlitve, napadi na čast in ugled ter nezakonit pregon; poudarja resnost vseh napadov na akademsko svobodo, saj je slednja bistvenega pomena za ustvarjanje pluralistične in demokratične družbe;
24. ostro obsoja, da se je leta 2017 toliko zagovornikov človekovih pravic soočalo z digitalnimi grožnjami, vključno z nepooblaščenim razkritjem podatkov zaradi zaplembe opreme, elektronskega nadzora in uhajanja podatkov; obsoja prakso spletnega nadzora in vdiranja v računalniške sisteme za namene zbiranja informacij, ki se lahko uporabijo v sodnih postopkih ali kampanjah obrekovanja; izraža globoko zaskrbljenost, ker se določene tehnologije z dvojno rabo vse pogosteje uporabljajo za kibernetiski nadzor politikov, aktivistov, blogerjev in novinarjev; v zvezi s tem odločno poziva institucije EU, naj nujno in učinkovito posodobijo uredbo o nadzoru izvoza blaga z dvojno rabo;
25. ponovno zatrjuje, da sta neodvisnost sodstva in popolna preglednost upravnega sistema za pravosodje, v katerem morajo vsi akterji svojo vlogo opravljati pošteno in neodvisno, pogoja za razvoj demokratične države in pravno varstvo človekovih pravic; odločno obsoja vse poskuse omejevanja svobode sodnikov, tožilcev in odvetnikov ter vse oblike neposrednega in posrednega nasilja nad njimi; poziva EU, naj temu vidiku v okviru diplomatskih odnosov s tretjimi državami nameni kar največ pozornosti;
26. priznava, da odprti internet in tehnološki napredek omogočata, da se kršitve človekovih pravic hitreje sporočajo; kritizira, da poskušajo nekatere vlade nadzirati orodja množične komunikacije, tudi internet; je zaskrbljen zaradi razširjenosti lažnih novic in dezinformacij, ki so jih leta 2017 ustvarili državni in nedržavni akterji in ki so prispevale k širjenju diskurza proti človekovim pravicam, omejevale dostop do brezplačnih, točnih in nepristranskih informacij, spodbujale nasilje, sovraštvo ali diskriminacijo določenih skupin ali posameznikov ter vplivale na izid volitev in tako ogrožale demokracije; v zvezi s tem poudarja, da mora EU oblikovati bolj pozitiven diskurz o človekovih pravicah, ostati neomajna v odnosu do vlad, ki podpirajo dezinformacije ali ogrožajo univerzalnost in nedeljivost človekovih pravic, in si še bolj prizadevati za podporo svobodnih in neodvisnih medijev po vsem svetu; poudarja osrednjo vlogo, ki jo imajo izobraževanje, kultura, znanje in kritično razmišljanje v boju

proti lažnim novicam in njihovem širjenju;

27. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj imenuje kibernetnega odposlanca EU, ki bo usklajeval diplomatska prizadevanja EU, da bi v svojih zunanjih politikah širila odprt, interoperabilen, varen in zanesljiv internet, kjer se spoštujejo človekove pravice in spodbujajo pravila za odgovorno ravnanje držav na spletu;
28. ponovno zatrjuje, da je treba prek medverskega in medkulturnega dialoga brezpogojno krepiti svobodo misli, vesti, veroizpovedi in prepričanja, tudi svobodo verovati ali ne verovati, svobodo prakticirati ali ne prakticirati vere po lastni izbiri, svobodo opustiti ali spremeniti vero ter pa tudi pravice do verskega odpadništva in sprejetja ateističnih nazorov; obsoja diskriminacijo na podlagi misli, vesti, vere ali prepričanja in pregon etničnih in verskih skupin in vse napade nanje, do katerih je prišlo leta 2017; poziva, naj se prepreči, da bi se vera instrumentalizirala za politične namene; obžaluje, da poskušajo državni in nedržavni akterji svobodo misli, vesti, veroizpovedi in prepričanja ter svobodo zbiranja in izražanja omejiti – med drugim – tako da sprejemajo in izvajajo zakone o bogokletstvu; zahteva, da se sprejmejo dodatni ukrepi za zaščito verskih manjšin, nevernikov in ateistov, vključno z žrtvami zakonov o bogokletstvu; poziva EU in njene države članice, naj bolj sodelujejo v političnih razpravah za razveljavitev teh zakonov, okrepijo prizadevanja za izboljšanje spoštovanja svobode misli, vesti, veroizpovedi in prepričanja ter naj v odnosih s tretjimi državami spodbujajo medverski dialog in dialog med prepričanja; poziva Komisijo in ESZD, naj aktivno pomagata pri varnem in prostovoljnem vračanju oseb, ki so bile prisiljene zapustiti svoje domove, ker so jih zaradi vere ali prepričanja pregnali; poziva h konkretnim ukrepom za učinkovito izvajanje smernic EU o spodbujanju in varstvu svobode veroizpovedi ali prepričanja; podpira, da EU v Svetu OZN za človekove pravice in generalni skupščini OZN pri tematskih resolucijah o svobodi misli, vesti, veroizpovedi in prepričanja prevzema vodilno vlogo; podpira delo posebnega odposlanca EU za spodbujanje svobode veroizpovedi ali prepričanja zunaj EU Jána Figela;
29. meni, da je zelo obžalovanja vredno, da se mučenje, nečloveško ali poniževalno ravnanje in smrtna kazen v številnih državah po svetu še vedno izvajajo, in poziva EU, naj si bolj prizadeva za izkoreninjenje teh praks; meni, da so razmere v prostorih za pridržanje, vključno z dostopom do oskrbe in zdravil, in zaporih v vrsti držav zelo skrb vzbujajoče; pozdravlja, da je bilo 18. septembra 2017 uradno ustanovljeno Združenje za prepoved trgovine z izdelki za mučenje in da je bila ustanovljena usklajevalna skupina EU za preprečevanje mučenja, ki je zadolžena za spremljanje njegove ustanovitve; v zvezi s tem pozdravlja posodobitve zakonodaje EU o trgovini z določenim blagom, ki bi se lahko uporabilo za izvršitev smrtne kazni, mučenje ali drugo nečloveško ravnanje ali kaznovanje; ugotavlja, da se je v letu 2017 število usmrtitev, ki so bile izvedene po svetu, v primerjavi z letom 2016 zmanjšalo za 4 %; poziva države, ki še niso uvedle takojšnjega moratorija za smrtno kazen, naj to storijo kot korak k njeni odpravi; meni, da se je nujno treba boriti proti vsem oblikam mučenja zapornikov in grdega ravnanja z njimi, tudi psihološkega mučenja, in si bolj prizadevati za zagotovitev spoštovanja ustreznega mednarodnega prava in odškodnine žrtvam;
30. ostro obsoja vse grozotne zločine in kršitve človekovih pravic, ki so jih zagrešili državni in nedržavni akterji, tudi tiste nad državljanji, ki so mirno uveljavljali svoje človekove pravice; je zgrožen nad velikim obsegom zagrešenih zločinov, vključno z umori,

mučenjem, posilstvi, suženjstvom in spolnim suženjstvom, novačenjem otrok vojakov, prisilnimi verskimi spreobrnitvami in sistematičnimi poboji pripadnikov določenih nacionalnih in etničnih manjšin; poziva EU in njene države članice, naj se borijo proti genocidom, zločinom proti človečnosti in vojnim zločinom ter zagotovijo, da bodo njihovi storilci privedeni pred sodišče; poziva EU, naj podpira organizacije in preiskovalne skupine OZN, ki digitalno ali kako drugače zbirajo, hranijo in varujejo dokaze za kazniva dejanja, ki so jih zagrešile strani, vpletene v te konflikte, da se olajša njihov pregon na mednarodni ravni; ugotavlja, da spletne platforme v okviru odstranjevanja teroristične vsebine in propagande brišejo video dokaze, povezane z morebitnimi vojnimi zločini;

31. podpira ključno vlogo Mednarodnega kazenskega sodišča v zadevah, v katerih zadevne države ne morejo ali nočejo izvajati svoje pristojnosti; poziva EU in njene države članice, naj mu zagotavljajo diplomatsko in finančno pomoč; poziva EU in njene države članice, naj vse države članice OZN spodbujajo k ratifikaciji in izvajanju Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča in je zaskrbljen, ker nekatere odstopajo od statuta ter grozijo, da bodo to storile; vse podpisnice Rimskega statuta poziva tudi, naj se usklajujejo in sodelujejo z Mednarodnim kazenskim sodiščem; poziva vse države članice, naj ratificirajo spremembe iz Kampale o kaznivem dejanju agresije in naj „grozodejstva“ dodajo na seznam kaznivih dejanj, za katera ima EU pristojnost; poudarja pomen drugih glavnih mehanizmov za boj proti nekaznovanosti, tudi uporabe splošne sodne pristojnosti, in poziva države članice EU, naj sprejmejo ustrezno zakonodajo; v zvezi s tem opozarja, da morajo vsi ukrepi temeljiti na pravicah žrtev; ponovno poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj imenuje posebnega predstavnika EU za mednarodno humanitarno pravo in mednarodno pravosodje s pooblastili za spodbujanje, uveljavljanje in zastopanje zavezanosti EU boju proti nekaznovanju;
32. pozdravlja prizadevanja EU, da bi podprla vzpostavitev mednarodnega, nepristranskega in neodvisnega mehanizma, s katerim želi OZN v Siriji pomagati pri preiskavi resnih zločinov; poudarja, da je treba podoben neodvisen mehanizem vzpostaviti tudi v drugih državah; poziva EU in države članice, naj prispevajo sredstva za vzpostavitev tega mehanizma, če tega še niso storile;
33. ponovno poudarja, da lahko države zaradi kršenja mednarodnih pogodb, kot je konvencija Združenih narodov proti mučenju, začnejo postopek proti drugim državam pred Meddržavnim sodiščem, da bi se določila odgovornost države kot sredstvo za posredno ugotavljanje kazenske odgovornosti posameznikov v poznejši fazi;
34. globoko obžaluje nespoštovanje mednarodnega humanitarnega prava in zelo ostro obsoja smrtonosne napade, pri katerih so bili v letu 2017 v oboroženih spopadih po svetu alarmantno pogosto napadeni bolnišnice, šole in drugi civilni cilji; meni, da je treba mednarodno obsodbo teh napadov podpreti z neodvisnimi preiskavami in dejansko odgovornostjo; izreka pohvalo humanitarnim delavcem za delo, ki ga opravljajo pri zagotavljanju humanitarne pomoči; poziva države članice, institucije EU in podpredsednico/visoko predstavnico, naj zagotovijo, da se politike in ukrepi EU, ki se nanašajo na mednarodno humanitarno pravo, oblikujejo usklajeno in učinkovito, ter naj pri obravnavi te zadeve uporabijo vse instrumente, ki jih imajo na voljo; ugotavlja, da bi morale EU in njene države članice zagotoviti podrobnejše poročanje o izvajanju

smernic o spodbujanju spoštovanja mednarodnega humanitarnega prava v specifičnih konfliktih situacijah, zlasti letno poročilo EU o človekovih pravicah in demokraciji; poziva mednarodno skupnost, naj vzpostavi instrumente za skrajšanje časa med opozorilom in odzivom, da bi preprečila pojav, ponoven pojav in stopnjevanje nasilnih konfliktov, na podoben način kot sistem EU za zgodnje opozarjanje; poziva EU in njene države članice, naj povečajo finančno podporo za humanitarne in razvojne pomoči; ugotavlja, da se je uradna razvojna pomoč od leta 2016 do leta 2017 zmanjšala za 2,4 %, uradna razvojna pomoč pa ne dosega cilja 0,7 % BND;

35. želi spomniti na svojo resolucijo z dne 27. februarja 2014 o uporabi oboroženih brezpilotnih letal¹; izraža močno zaskrbljenost zaradi uporabe oboroženih brezpilotnih letal zunaj mednarodnega pravnega okvira; ponovno poziva EU, naj nujno razvije pravno zavezujoč okvir za uporabo oboroženih brezpilotnih letal, da bi zagotovila, da države članice – v skladu s svojimi pravnimi obveznostmi – ne bodo zagrešile nezakonitih načrtnih ubojev ali olajšale takšnih ubojev s strani drugih držav; poziva Komisijo, naj Parlament ustrezno obvešča o uporabi sredstev EU za vse raziskovalne in razvojne projekte, povezane z izgradnjo brezpilotnih letal; poziva, naj se izvedejo ocene vpliva na človekove pravice v zvezi z nadaljnjimi projekti razvoja brezpilotnih letal;
36. poziva visoko predstavnico/podpredsednico in države članice, naj razširijo ureditev EU in med omejevalne ukrepe vključijo sistem sankcij EU za kršenje človekovih pravic, podoben Magnitskijevemu zakonu, da bodo lahko odločitve o sankcijah zunanje in varnostne politike temeljile na hudih kršitvah človekovih pravic;
37. poziva visoko predstavnico/podpredsednico in države članice, naj si prizadevajo za mednarodno prepoved orožnih sistemov brez človeškega nadzora nad uporabo sile, kar je Parlament že večkrat zahteval, ter naj v okviru priprav na ustrezne seje na ravni OZN nujno oblikujejo in sprejmejo skupno stališče o avtonomnih orožnih sistemih, na ustreznih forumih nastopajo enotno in delujejo v skladu s tem;
38. poudarja, da korupcija spodkopava pravno državo, demokracijo in konkurenčnost gospodarstva ter ogroža človekove pravice; poudarja, da je treba podpirati zagovornike človekovih pravic in prijavitelje nepravilnosti, ki se borijo proti korupciji; poziva k izboljšanju protikorupcijskih mehanizmov in praks, na primer v obliki uvedbe sankcij za posameznike in države, ki storijo huda kazniva dejanja korupcije; poziva ESZD in Komisijo, naj skupaj načrtujeta programe v zvezi s človekovimi pravicami in bojem proti korupciji, zlasti pobude za izboljšanje preglednosti, boj proti nekaznovanju, krepitev protikorupcijskih agencij ter večjo preglednost in sledljivost uporabe evropskih skladov; poziva Komisijo, naj se pogaja o določbah za boj proti korupciji v prihodnjih trgovinskih sporazumih; opozarja na priporočila o korupciji in človekovih pravicah, podana v resoluciji Evropskega parlamenta z dne 13. septembra 2017 o korupciji in človekovih pravicah v tretjih državah², ter poziva k nadaljnjemu ukrepanju institucij EU in držav članic;
39. je zaskrbljen zaradi uničevanja, nezakonitega plenjenja in vandaliziranja znamenitosti kulturne dediščine ter odločno podpira iskanje dejstev, zaščito dediščine in pobude za

¹ UL C 285, 29.8.2017, str. 110.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2017)0346.

reševanje;

40. poudarja, kako pomembne so za demokratične procese svobodne in pravične volitve, ter je zaskrbljen zaradi vedno večjega števila nezakonitih volitev po svetu; opozarja, da so neodvisni mediji in raznolikost mnenj bistveni za izvedbo svobodnih in poštenih volitev; poziva EU, naj ne priznava rezultatov prirejenih ali ponarejenih volitev in naj uporabi vsa razpoložljiva diplomatska, gospodarska in politična orodja, da bi ohranila verodostojnost volitev po svetu in države prisilila k izpolnjevanju meril za svobodne in poštene volitve; meni, da je podpora, ki jo EU zagotavlja za volilne procese in demokracijo po svetu – njene misije za opazovanje volitev in z njimi povezani nadaljnji ukrepi, njena pomoč pri volitvah in zlasti dejavna vloga Parlamenta v zvezi s tem – izjemnega pomena; poudarja pomen opazovanja volitev v okviru miroljubnega demokratičnega prehoda, krepitve pravne države, političnega pluralizma in povečevanja udeležbe žensk v volilnih procesih ter preglednosti in spoštovanja človekovih pravic; opozarja na pomen vključevanja lokalnih organizacij civilne družbe v postopek spremljanja volitev in v izvajanje priporočil, ki so jih izdale misije za opazovanje volitev; meni, da se z vmešavanjem v volitve drugih držav preko kibernetских operacij krši pravica ljudi do svobodne izvolitve njihovih predstavnikov;
41. pozdravlja, da je EU podpisala Istanbulsko konvencijo, in poudarja, da je treba z vsemi sredstvi preprečevati nasilje nad ženskami in se boriti proti njemu, vključno z nasiljem v družini; od držav članic, ki tega še niso storile, zahteva, naj to konvencijo čimprej ratificirajo in uveljavijo; v zvezi s tem podpira skupno pobudo EU in OZN, imenovano Spotlight; poziva države, naj okrepijo svojo zakonodajo, da bi čim prej odpravile nasilje na podlagi spola, pohabljanje ženskih spolovil in spolno nasilje; opozarja, da je nasilje nad ženskami globoko zakoreninjeno v neenakosti med spoloma in ga je zato treba celovito obravnavati ter poudarja pomen socialnih storitev in varstva; poudarja, da je za oblikovanje učinkovite zakonodaje in strategij za boj proti nasilju na podlagi spola nujno potrebna zanesljiva statistika o razširjenosti in posledicah vseh vrst nasilja nad ženskami ter vzrokih zanj; zato poziva EU, naj državam pomaga izboljšati zbiranje podatkov na tem področju in izpolnjevati mednarodne obveznosti; poziva EU, naj sodeluje z drugimi državami, da bi pospešila financiranje in načrtovanje programov za preprečevanje spolnega nasilja in nasilja na podlagi spola po vsem svetu in za odzivanje nanj; obsoja vse oblike telesnega, spolnega in psihološkega nasilja ter izkoriščanja, množična posilstva, trgovino z ženskami in kršenje spolnih in reproduktivnih pravic žensk; poudarja, da bi bilo treba vsem ženskam zagotoviti ustrezno, cenovno dostopno zdravstveno varstvo in splošno spoštovanje spolnih in reproduktivnih pravic ter dostop do teh pravic in do izobraževanja o njih ter da bi morale biti vsem ženskam omogočeno, da sprejemajo svobodne in odgovorne odločitve o svojem zdravju, telesu ter spolnem in reproduktivnem življenju; poudarja, da je izobraževanje bistveno orodje za boj proti diskriminaciji in nasilju nad ženskami in otroki; obsoja ponovno uvedbo pravila o globalni prepovedi („global gag rule“);
42. poudarja, da mora EU ostati zavezana polnemu izvajanju obveznosti in zavez glede pravic žensk, določenih v Konvenciji o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW), pekinških izhodiščih za ukrepanje in akcijskem programu Mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju, ter da mora spoštovati rezultate svojih konferenc o pregledu;

43. opozarja, da je bilo avgusta 2017 izdano prvo letno poročilo o izvajanju akcijskega načrta II za leto 2016 o enakosti spolov za obdobje 2016–2020 (GAP II), v katerem je poudarjenih več pozitivnih trendov na področju spreminjanja življenj deklet in žensk z zagotavljanjem njihove telesne in psihološke integritete, spodbujanjem njihovih ekonomskih in socialnih pravic ter krepitvijo njihovega glasu in udejstvovanja; verjame, da bi morala EU nadaljevati vključevanje podpore za ženske v okviru operacij skupne varnostne in obrambne politike (SVOP), preprečevanja konfliktov in obnove po konfliktu; znova izraža pomen resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325 o ženskah, miru in varnosti; poudarja, da je večja vključenost javnega in zasebnega sektorja bistvena za spoštovanje pravic žensk in njihovo udejstvovanje v javnih in zasebnih institucijah, pri političnem odločanju, v gospodarstvu ter v mirovnih procesih; poudarja tudi, da ima podjetništvo pomembno vlogo pri krepitvi pravic žensk; poziva Komisijo, naj prevzame pobudo pri obravnavi spolnega izkoriščanja in zlorabljanja v humanitarnih sektorjih in sektorjih razvojne pomoči, saj bi morali v teh sektorjih veljati najvišji standardi obveznosti in odgovornosti v zvezi z njihovim delom; poudarja, da je pomembno pregledati in okrepiti varovalne postopke ter pravila delovanja;
44. poziva ESZD, naj zagotovi, da bo v svoje politike vključila rezultate 62. zasedanja Komisije za položaj žensk, ki bodo poskrbeli za nov zagon pri spodbujanju enakosti spolov in krepitev vloge žensk in deklic na podeželju;
45. poudarja, kako pomembno je, da postaneta izobraževanje in usposabljanje na področju naravoslovja, tehnologije, inženirstva in matematike ter družboslovja dostopna ženskam in dekletom, pri čemer je treba poseben poudarek nameniti razvoju njihovih talentov in znanj ter povečanju njihove udeležbe na teh področjih;
46. poziva Komisijo, naj prouči načine in sredstva za enostranski pristop EU h Konvenciji OZN o otrokovih pravicah (UNCRC), saj so jo ratificirale vse države članice EU, primarno in sekundarno pravo EU pa vsebuje vsebinske določbe glede varstva otrokovih pravic; poziva države, ki še niso ratificirale konvencije UNCRC, naj to nemudoma storijo; pozdravlja, da so bile sprejete revidirane smernice EU za spodbujanje in varstvo otrokovih pravic, in poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo vključeni vsi otroci, tudi najbolj marginalizirani in tisti, ki so v ranljivem položaju; poudarja, da so otroci pogosto žrtve določenih vrst zlorab, kot so poroke otrok, otroška prostitucija, uporaba otrok vojakov, pohabljanje spolovil, delo otrok in trgovanje z otroki, zlasti v humanitarnih krizah in oboroženih spopadih, in jih je zato treba dodatno ščititi; poziva EU, naj sodeluje s tretjimi državami, da bi odpravili prezgodnje, otroške in prisilne poroke z določitvijo 18 let kot minimalno starostjo za poroko, zahtevo po preverjanju starosti obeh zakoncev in njihove polne in svobodne privolitve, uvedbo obvezne registracije porok ter zagotavljanjem spoštovanja teh pravil; poudarja, da je treba okrepiti sodelovanje EU pri obravnavanju zaščite otrok, zlasti mladoletnikov brez spremstva, ter posebno pozornost nameniti izobraževanju in psihosocialni podpori; poziva k ustreznemu izvajanju smernic za zaščito šol in univerz pred vojaško uporabo med oboroženimi spopadi; poziva k takojšnji rešitvi vprašanja otrok brez državljanstva v Evropski uniji in zunaj nje, zlasti tistih, rojenih zunaj matične države staršev, in otrok migrantov, v skladu z mednarodnim pravom; poziva EU in njene države članice, naj pripravijo akcijski načrt za ukinitve pridržanja otrok zaradi njihovega statusa migranta, v skladu z Newyorško deklaracijo za begunce in migrante; opozarja opozarja na pravico do posebnega varstva v največji koristi otroka;

47. poziva, naj EU in njene države članice zagotovijo preglednost in spremljanje, kar zadeva sredstva, ki jih tretje države prejmejo za sodelovanje na področju migracij, in naj zagotovijo, da takšno sodelovanje ne neposredno ali posredno koristi varnostnim, policijskim in pravosodnim sistemom, vpletenim v kršitve človekovih pravic v tem smislu; poudarja, da je mogoče razvojno sodelovanje ločiti od sodelovanja pri ponovnem sprejemu in upravljanja migracij; je zaskrbljen zaradi možne instrumentalizacije zunanje politike EU kot „upravljanja migracij“ in poudarja, da mora biti vsak poskus sodelovanja s tretjimi državami, vključno z državami izvora in tranzita, na področju migracij tesno povezan z izboljšanjem razmer na področju človekovih pravic v teh državah in v skladu z mednarodnim pravom o človekovih pravicah; izraža globoko zaskrbljenost zaradi velikega števila beguncev, migrantov in notranje razseljenih oseb, ki so žrtve hudih kršitev človekovih pravic, konfliktov, preganjanja, neuspešnega upravljanja ter mrež, ki se ukvarjajo s trgovino z ljudmi in tihotapstvom, in solidarnost z njimi; poudarja, da je treba nujno obravnavati temeljne vzroke migracijskih tokov in torej obravnavati zunanjo razsežnost pojava migracij, tudi z iskanjem trajnostnih rešitev za konflikte in gospodarsko nerazvitost, v našem sosedstvu in po svetu, z razvijanjem sodelovanja in partnerstva z vpletenimi tretjimi državami, ki spoštujejo mednarodno pravo, zagotavljajo spoštovanje človekovih pravic ter ohranjajo verodostojnost EU v državah EU in zunaj njih; poziva EU in njene države članice, naj zagotovijo humanitarno pomoč na področjih izobraževanja, namestitve, zdravstva in drugih področjih, na katerih migranti in begunci potrebujejo podporo, ter k pravilnemu izvajanju politik vračanja; opozarja, da mora EU spodbuditi te države, da podpišejo Protokol proti nezakonitemu tihotapljenju migrantov po kopnem, morju in zraku; ugotavlja, da je OZN navedla, da je leta 2017 približno 258 milijonov oseb živel v državi, ki ni država, v kateri so se rodili; poziva Komisijo, naj v okviru svojih politik še naprej prednostno obravnava varstvo in spodbujanje pravic migrantov in beguncev; vztraja, da je treba razviti in bolje izvajati okvire za zaščito migrantov in beguncev, in sicer z zagotavljanjem varnih in zakonitih poti za migrante ter z izdajanjem humanitarnih vizumov; poziva Parlament, naj ima nadzor nad migracijskimi sporazumi; obžaluje poskuse oviranja, omadeževanja ali celo kriminalizacije humanitarne pomoči in vztraja, da so potrebne večje iskalne in reševalne zmogljivosti za ljudi v stiski na morju ali kopnem, da bi izpolnili naše osnovne obveznosti po mednarodnem pravu; poudarja, da je število ljudi, ki bivajo v državi članici z državljanstvom države, ki ni članica EU, 1. januarja 2017 znašalo 21,6 milijona oziroma 4,2 % prebivalcev EU-28; poziva države članice, naj začnejo resen dialog za vzpostavitev skupnega vključujočega razumevanja, deljenih odgovornosti in enotnih namer v zvezi z migracijami; pozdravlja pobudo OZN o globalnem dogovoru o varnih, urejenih in zakonitih migracijah in globalni dogovor o beguncih UNHCR ter osrednjo vlogo, dodeljeno človekovim pravicam v teh paktih;
48. obžaluje, da še vedno obstaja trgovina z ljudmi; poudarja, da trgovina z ljudmi spremeni ljudi v tržno blago ter je ena najhujših oblik kršitev človekovih pravic; v zvezi s tem poudarja, kako pomemben je dosleden pristop k notranji in zunanji razsežnosti politik EU za boj proti trgovini z ljudmi na vseh ravneh; poziva EU in države članice, naj okrepijo sodelovanje s tretjimi državami, da bi raziskale vse faze trgovine z ljudmi, vključno z vsemi oblikami izkoriščanja oseb, zlasti žensk in otrok, kot so trgovina z organi, prisilno delo in spolno izkoriščanje, ter naj sodelujejo z OZN in civilno družbo na tem področju; poziva k jasnim načelom in pravnim instrumentom za obravnavo kršitev človekovih pravic, povezanih z nadomestnim materinstvom; izraža resno

zaskrbljenost, saj so migranti in begunci, zlasti ženske in otroci, zelo izpostavljeni izkoriščanju, tihotapljenju in trgovini z ljudmi, med drugim na migracijskih žariščnih točkah; poudarja, da je treba spodbujati politike, ki se osredotočajo na žrtve, preprečevati in zmanjševati to vrsto kriminala ter dobiček, ki izhaja iz trgovine z ljudmi;

49. spodbuja vse države, tudi države članice, in EU, naj sodelujejo pri pogajanjih za sprejetje pravno zavezujoče mednarodne listine o človekovih pravicah za nadnacionalne družbe in druga podjetja, tako da dejavno sodelujejo v okviru odprte medvladne delovne skupine, ustanovljene na ravni OZN; ponovno vztraja, da je potrebno hitro izvajanje vodilnih načel OZN o podjetništvu in človekovih pravicah, zlasti kar zadeva tretji steber o dostopu do pravnih sredstev; priznava velik pomen globalnega dogovora OZN ter nacionalnih akcijskih načrtov za podjetništvo in človekove pravice; poudarja, kako pomemben je akcijski načrt EU za podjetništvo in človekove pravice, ter poziva Komisijo, naj pospeši njegovo pripravo, da bi dosegla popolno izvajanje vodilnih načel OZN; spodbuja vsa podjetja, vključno s podjetji s sedežem v EU, k izvajanju primerne skrbnosti in znova poudarja pomen spodbujanja družbene odgovornosti podjetij in vodilne vloge evropskih podjetij pri spodbujanju mednarodnih standardov podjetništva in človekovih pravic; poziva vse države, naj učinkovito in hitro začnejo izvajati vodilna načela OZN o podjetništvu in človekovih pravicah ter zagotovijo, da podjetja v njihovih jurisdikcijah spoštujejo človekove pravice in socialne delovne standarde; spodbuja vse države, naj ukrepajo proti podjetjem, ki uporabljajo surovine ali drugo blago s konfliktnih območij; ponovno poziva, naj se v sporazume med EU in tretjimi državami vključijo pravila o odgovornosti podjetij za kršitve človekovih pravic; poudarja, da bi bilo treba žrtvam kršitev človekovih pravic zagotoviti primeren in učinkovit dostop do pravnih sredstev; ponovno potrjuje, da je nujno treba obravnavati kršitve človekovih pravic in korupcijo podjetij, ko se pojavijo, ter zagotoviti, da se lahko od storilcev terja odgovornost; obžaluje, da Komisija ni ukrepala v skaldu s pozivi iz resolucije Parlamenta z dne 25. oktobra 2016 o odgovornosti gospodarskih družb za hude kršitve človekovih pravic v tretjih državah¹; poziva k zavezujočim ukrepom za industrijski sektor za izkoreninjenje dela otrok in preprečevanje kršitev človekovih pravic; poziva Komisijo, naj ustanovi medinstitucionalno projektno skupino o podjetništvu in človekovih pravicah ter preuči pobudo o dolžnosti skrbnega ravnanja na ravni EU;
50. želi spomniti, da se je EU zavezala, da bodo človekove pravice in demokracija osrednji element v njenih odnosih s tretjimi državami; zato poudarja, da je treba spoštovanje načel človekovih pravic in demokracije, vključno z izvajanjem klavzul o pogojenosti s človekovimi pravicami v mednarodnih sporazumih, podpreti v vseh politikah EU z zunanjo razsežnostjo, vključno s trgovinsko politiko; poudarja vlogo, ki jo imajo lahko trgovinski odnosi pri spodbujanju rasti v državah v razvoju in pri ohranjanju njihovih lokalnih trgov; ugotavlja, da bi morali podpora demokratičnim sistemom in prizadevanja za svobodo narodov biti še naprej vodilna načela za gospodarske interese EU; opozarja, da je usklajenost politike bistvena za razvoj in poudarja pomen vključevanja človekovih pravic v trgovinsko in razvojno politiko v vseh njenih fazah; poziva EU, naj zagotovi, da blago, ki kroži na njenem ozemlju v okviru sistemov certificiranja etičnosti, ni povezano s prisilnim delom in delom otrok, poziva k uvedbi instrumenta, posebej načrtovanega za spremljanje in krepitev politike enakosti spolov v trgovinskih sporazumih; pozdravlja programe, projekte in financiranje EU v tretjih

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0405.

državah in poudarja, da je treba oceniti in preprečiti vse kršitve z vzpostavitvijo mehanizma za pritožbe za posameznike in skupine;

51. meni, da so trgovinske sheme GSP+ eden glavnih instrumentov trgovinske politike EU za spodbujanje demokracije, človekovih pravic, trajnostnega razvoja in okoljskih standardov v odnosu do tretjih držav; poziva Komisijo, naj pregleda in bolje spremlja sheme GSP+, da bi zagotovila, da države upravičenke spoštujejo standarde na področju človekovih pravic; poudarja, da bi si morala Komisija v okviru pregleda sheme GSP+ prizadevati za povečanje preglednosti in odgovornosti tega mehanizma in vzpostaviti jasne postopke za smiselno in okrepljeno sodelovanje organizacij civilne družbe ter izvajati učinkovite ocene učinka na človekove pravice pred dodelitvijo trgovinskih preferencialov in med izvajanjem; poziva k možnosti vključitve Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča na seznam konvencij, potrebnih za status GSP+; poziva Komisijo, naj še naprej financira pobude civilne družbe, s katerimi se spremlja izvajanje te sheme; poudarja, da je pomembno izvajati oblike sodelovanja, ki bi omogočale gospodarski in socialni razvoj tretjih držav, s posebnim poudarkom na potrebah njihovih prebivalcev;
52. poziva vse države članice, naj dosledno upoštevajo kodeks ravnanja EU glede izvoza orožja, zlasti pa naj ustavijo vso dobavo orožja ter nadzorne in obveščevalne opreme in materiala, ki bi jih vlade lahko uporabile za zatiranje človekovih pravic in napade na civiliste; poudarja, da svetovna trgovina z orožjem in vojnim materialom prispeva k njuni uporabi v številnih konfliktih v tretjih državah; poudarja, da so nekatere države članice EU med največjimi svetovnimi izvoznicami orožja, in meni, da je nujno treba izvajati in krepiti mednarodne standarde za prodajo orožja na svetovni ravni;
53. ostro obsoja vse oblike diskriminacije, vključno z diskriminacijo na podlagi rase, religije, kaste ali podobnih sistemov podedovanega statusa, spolne usmerjenosti in spolne identitete, invalidnosti ali katerega koli drugega statusa; je zaskrbljen zaradi številnih manifestacij rasizma, ksenofobije in drugih oblik nestrpnosti ter ker najbolj ranljive skupine, kot so etnične, jezikovne in verske manjšine, invalidi, skupnost LGBTI, ženske in otroci, niso politično zastopane; poziva EU, naj si bolj prizadeva za to, da brez razlikovanja odpravi vse oblike diskriminacije ter prek dialogov o človekovih pravicah in političnih dialogov, dela delegacij EU ter javne diplomacije spodbuja ozaveščanje, kulturo strpnosti in vključevanja ter posebno zaščito najbolj ranljivih skupin; poziva vse države, naj poskrbijo za to, da bodo njihove institucije na področjih, ki so v njihovi pristojnosti, zagotavljale učinkovito pravno varstvo; poudarja, kako pomembno je oblikovati strategije izobraževanja v šolah, da otroci postanejo ozaveščeni in pridobijo orodja, ki jih potrebujejo za prepoznavanje vseh oblik diskriminacije;
54. poudarja, da je treba načelo splošne dostopnosti in pravice invalidov verodostojno vključiti v vse ustrezne politike EU, tudi na področju razvojnega sodelovanja, ter poudarja preskriptivno in horizontalno naravo tega vprašanja; poziva EU, naj v svoje politike zunanjega delovanja in razvojne pomoči vključi boj proti diskriminaciji na podlagi invalidnosti; poziva vlade tretjih držav, naj pregledajo celotno zakonodajo, da bi jo uskladili s Konvencijo Združenih narodov o pravicah invalidov; poziva vse države, naj ratificirajo Konvencijo o pravicah invalidov in ponovno poudarja pomen njenega učinkovitega izvajanja;

55. pozdravlja udeležbo EU in njenih držav članic na osmi seji Odprte delovne skupine OZN o staranju ter zlasti njihov skupni prispevek in skupne izjave o enakosti, nediskriminaciji, nasilju, zlorabah in zanemarjanju starejših; ostaja zaskrbljen zaradi razširjenosti starostne diskriminacije in drugih ovir pri uresničevanju človekovih pravic starejših; poziva EU in države članice, naj v celoti podprejo proces delovne skupine, med drugim tako, da dodelijo in/ali podprejo dodelitev ustreznih virov za njeno delovanje, ter naj se odzovejo na prihodnje pozive k oddaji prispevkov in se pri tem posvetujejo s starejšimi in jih vključijo v njihovo pripravo, pa tudi vključijo starejše v ustrezne delegacije;
56. pozdravlja dejavno sodelovanje EU na srečanju, namenjenemu pregledu regionalne izvedbene strategije za Evropo za Madridski mednarodni akcijski načrt o staranju, ki je potekalo v Lizboni leta 2017; poudarja, da lahko Madridski mednarodni akcijski načrt o staranju bistveno prispeva k boljšemu uresničevanju pravic starejših;
57. obsoja samovoljno pridržanje, mučenje, preganjanje in uboje oseb LGBTI; je seznanjen s tem, da lahko spolna usmerjenost in spolna identiteta povečata tveganja za diskriminacijo, nasilje in preganjanje; ugotavlja, da se osebe LGBTI zaradi svoje spolne usmerjenosti v številnih državah po svetu še vedno soočajo s preganjanjem in nasiljem; obsoja kršitve nedotakljivosti telesa pri ženskah in manjšinskih skupinah, na primer pohabljanje spolnih organov žensk in interseksualcev; ugotavlja, da 72 držav še vedno kriminalizira istospolne odnose in da 13 od teh držav za istospolne odnose predvideva smrtno kazen; te države poziva, naj svojo zakonodajo nemudoma spremenijo; pozdravlja prizadevanja EU za izboljšanje pravic in pravnega varstva oseb LGBTI; poziva delegacije EU in veleposlaništva držav članic, naj v celoti izvajajo smernice EU za LGBTI; poziva Komisijo, naj pripravi letna poročila o izvajanju sklepov Sveta v zvezi s tem; ugotavlja, da je po oceni prvega leta izvajanja akcijskega načrta za enakost spolov za obdobje 2016–2020 (GAP II) ena tretjina delegacij spodbujala človekove pravice oseb LGBTI;
58. obsoja stalne kršitve človekovih pravic oseb, ki so izpostavljene kastni hierarhiji in kastnemu razlikovanju, segregaciji in kastnim oviram, tudi onemogočanju dostopa do zaposlitve, pravnega sistema in drugih osnovnih človekovih pravic; je globoko zaskrbljen zaradi posledične institucionalizirane diskriminacije in grozljive pogostosti nasilnih dejanj, ki izvirajo iz kastnega sistema; poziva EU in njene države članice, naj okrepijo prizadevanja ter na ravni OZN in delegacij podprejo pobude za odpravo kastnega razlikovanja;
59. poudarja pomen nadaljnjega izvajanja politik enakosti, ki vsem nacionalnim ali etničnim, verskim in jezikovnim manjšinam ter domorodnim ljudstvom omogočajo, da uveljavljajo svoje temeljne pravice; pozdravlja resolucijo Generalne skupščine OZN o pravicah domorodnih ljudstev, v kateri je leto 2019 razglašeno za mednarodno leto domorodnih jezikov; opozarja, da je po besedah posebnega poročevalca za pravice domorodnih ljudstev v zadnjih letih opaziti zaskrbljujoče povečanje diskriminacije, števila napadov in groženj, usmerjenih na domorodna ljudstva, ter kriminalizacijo in ubijanje tistih, ki branijo svojo zemljo, ozemlja in vire, zlasti žensk; poudarja, da mora EU zagotoviti zaščito teh zagovornikov in da se bodo zločini raziskali, storilci pa zanje odgovarjali; poziva EU in države članice, naj si prizadevajo za popolno priznavanje, varstvo in spodbujanje pravic domorodnih ljudstev; poziva države, naj ratificirajo

določbe konvencije MOD št. 169 o domorodnih ljudstvih in plemenih;

60. je seznanjen s številnimi prednostmi, ki jih prinaša internet; a je hkrati zaskrbljen, ker veliki komercialni operaterji, ne da bi uporabnike o tem v celoti obvestili in/ali pridobili njihovo privolitev, za namene trženja množično zbirajo njihove osebne podatke, ki bi se potem lahko uporabili na potencialno škodljive načine, na primer za prispevanje k zatiranju zagovornikov človekovih pravic, poseganje v svobodo izražanja ter vplivanje na izid volitev in politično odločanje; poziva podjetja, dejavna na področju podatkov, naj opravijo ocene v zvezi s človekovimi pravicami; obžaluje poslovne modele, ki temeljijo na kršitvah človekovih pravic, in poziva, naj se osebni podatki zbirajo ob spoštovanju predpisov o varstvu podatkov in človekovih pravic; poziva mednarodno skupnost, tudi EU in njene države članice, naj nujno okrepijo in izvajajo učinkovito zakonodajo na tem področju;
61. priznava, da terorizem in radikalizacija predstavljata akutno nevarnost za demokracijo in človekove pravice ter s tem povzročata škodo družbi, ter obžaluje, da so bili tarča napadov, ki so bili izvedeni v letu 2017, pogosto prav posamezniki ali skupine, ki te vrednote posebljajo; odločno obsoja dejstvo, da je bilo leta 2017 po svetu izvedenih več kot 1000 terorističnih napadov, zaradi katerih je umrlo približno 6123 ljudi; podpira prizadevanja EU za preprečevanje terorizma in radikalizacije ter boj proti njima, vključno s pobudami in mrežami na ravni EU, kot je mreža za ozaveščanje o radikalizaciji, a hkrati ponavlja, da morajo biti vsa prizadevanja v skladu z mednarodnim pravom o človekovih pravicah; opozarja, da je izobraževanje osrednji instrument za boj proti radikalizaciji; poudarja, da je treba žrtvam terorizma nameniti posebno pozornost in jim nuditi posebno podporo, vključno s psihološko podporo, individualno oceno posamezne žrtve, pravno pomočjo, dostopom do sodnega varstva, prevajanja in tolmačenja ter splošnih učinkovitih storitev za podporo žrtvam; poudarja, da morajo protiteroristične strategije spoštovati pravno državo in zagotavljati spoštovanje človekovih pravic; priporoča, da bi sodelovanje s tretjimi državami na področju protiterorističnih vprašanj vključevalo podrobno oceno tveganj za temeljne svoboščine in človekove pravice ter zaščitne ukrepe v primeru kršitev; poziva Komisijo, naj prek svojih kanalov in agencij izboljša izmenjavo in usklajevanje informacij za hitro preprečevanje in odkrivanje terorističnih groženj ter privedbo odgovornih pred sodišče;
62. želi spomniti, da so sankcije eno bistvenih orodij SZVP; poziva Svet, naj sprejme sankcije, predvidene v zakonodaji EU, kadar se to zdi potrebno za uresničitev ciljev SZVP, zlasti za zaščito človekovih pravic ter utrjevanje in podpiranje demokracije, pri tem pa zagotovi, da ne bodo imele posledic za civilno prebivalstvo; poziva, naj bodo te sankcije osredotočene na uradnike, odgovorne za kršitve človekovih pravic, da bodo kaznovani za zločine in zlorabe, ki jih povzročajo;
63. meni, da lahko ima šport pozitivno vlogo pri spodbujanju človekovih pravic; obžaluje pa dejstvo, da so velike športne prireditve v državah gostiteljicah ali kandidatkah za gostovanje posebej povezane z določenimi kršitvami človekovih pravic; opozarja, da te zlorabe vključujejo deložacije, utišanje civilne družbe in zagovornikov človekovih pravic ter izkoriščanje delavcev za gradnjo velikih športnih objektov; poziva EU, naj oblikuje okvir politike na ravni Unije za šport in človekove pravice ter sodeluje z nacionalnimi športnimi zvezami, podjetji in organizacijami civilne družbe, kar zadeva načine njihovega sodelovanja na takih prireditvah; poziva mednarodne in nacionalne

športne organe in organizacije ter države gostiteljice, naj se zavežejo dobremu upravljanju ter zagotovijo varstvo človekovih pravic, vključno s pravicami delavcev, svobodo medijev ter varstvom okolja, in izvajajo protikorupcijske ukrepe pred velikimi športnimi prireditvami in med njimi ter zagotovijo pravna sredstva za vse zlorabe človekovih pravic; pozdravlja odločitev, ki jo je novembra 2017 sprejela Mednarodna organizacija dela, da bi zaključila primer proti Katarju glede obravnavanja delavcev migrantov v okviru priprav na svetovno nogometno prvenstvo FIFA leta 2022; je seznanjen s sporazumom o reformah, ki bo, če bo učinkovito izveden, delavcem zagotovil boljšo zaščito;

64. poziva EU k izvajanju učinkovitih in trajnostnih politik proti globalnim podnebnim spremembam; poudarja, da so podnebne spremembe eden glavnih vzrokov za povečano notranje razseljevanje in prisilne migracije; poziva mednarodno skupnost, naj oblikuje ukrepe za boj proti njim in zaščito prizadetih oseb; se zaveda, da bi morala zunanja politika EU razviti zmogljivosti za spremljanje tveganj, povezanih s podnebnimi spremembami, vključno s preprečevanjem kriz in tankočutnostjo za konflikte; meni, da posledični in hitri podnebni ukrepi bistveno prispevajo k preprečevanju socialnih in ekonomskih, a tudi varnostnih tveganj, konfliktov in nestabilnosti, pa tudi večjih političnih, socialnih in gospodarskih stroškov; zato poudarja, da je pomembno, da se s širjenjem in prilagajanjem obsega misij in programov EU v tretjih državah in na konfliktnih območjih podnebna diplomacija vključi v politiko EU za preprečevanje konfliktov; zato poudarja, da je treba hitro izvesti politike za zmanjšanje vpliva podnebnih sprememb v skladu s Pariškim sporazumom;

o

o o

65. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, posebnemu predstavniku EU za človekove pravice, vladam in parlamentom držav članic, Varnostnemu svetu OZN, generalnemu sekretarju OZN, predsedniku 70. zasedanja Generalne skupščine OZN, predsedniku Sveta OZN za človekove pravice, visokemu komisarju OZN za človekove pravice in vodjem delegacij EU.

OBRAZLOŽITEV

Poročevalec postavlja vlogo Parlamenta glede nadzora izvršilne oblasti v središče tega poročila. Parlamentarni nadzor je treba vzeti resno in odbori vse bolj razvijajo in krepijo svoje dejavnosti, da bi Parlamentu omogočili, da izvaja nadzor nad drugimi institucijami, spremlja pravilno porabo proračuna EU in zagotavlja pravilno izvajanje prava EU. To poročilo se osredotoča na vključevanje človekovih pravic v zunanjo politiko EU in vprašanje, v kolikšni meri je bilo to doseženo v letu 2017 kot del parlamentarnega nadzora nad skupno zunanjo in varnostno politiko.

Namen poročila je

- preveriti in komentirati politiko in ukrepe Evropske unije na področju človekovih pravic v letu 2017, in sicer na podlagi letnega poročila, ki ga je Svet sprejel 28. maja 2018, in dokumentov, ki sta podlaga za to poročilo, tj. strateškega okvira EU za človekove pravice in demokracijo (2012–2022) in sedanjega akcijskega načrta (2015–2019),
- podati pregled ukrepov Evropskega parlamenta na področju človekovih pravic, vključno s podelitvijo nagrade Saharova za leto 2017 in sprejetjem nujnih resolucij.

Zunanje delovanje Evropske unije in človekove pravice

Evropska unija temelji na močni predanosti spodbujanju in varstvu človekovih pravic, demokracije in pravne države po svetu. Trajen mir, razvoj in blaginja ne morejo obstajati brez spoštovanja človekovih pravic. Ta zaveza je podlaga za vse notranje in zunanje politike Evropske unije. Evropska unija dejavno spodbuja in varuje splošne človekove pravice znotraj svojih meja ter pri sodelovanju z državami, ki niso članice EU. Z leti je sprejela pomembne referenčne dokumente o spodbujanju in varstvu človekovih pravic ter razvila vrsto diplomatskih in sodelovalnih orodij za spodbujanje uveljavljanja človekovih pravic na svetovni ravni.

Lizbonska pogodba postavlja človekove pravice in demokracijo v središče zunanjih odnosov Evropske unije, saj v njej navedeno, da:

„Unijo pri njenem delovanju na mednarodni ravni vodijo načela, ki so bila podlaga njenega nastanka, razvoja in širitve in ki jih želi s svojim delovanjem tudi spodbujati v svetu: demokracija, pravna država, univerzalnost in nedeljivost človekovih pravic in temeljnih svoboščin, spoštovanje človekovega dostojanstva, enakost in solidarnost ter spoštovanje načel Ustanovne listine Združenih narodov in mednarodnega prava. Unija si prizadeva razvijati odnose in graditi partnerstvo s tretjimi državami in mednarodnimi, regionalnimi ali svetovnimi organizacijami, ki z njo delijo načela iz prvega pododstavka. Zavzema se za večstranske rešitve skupnih problemov, zlasti v okviru Združenih narodov.“ (Člen 21(1) PEU)

Odkar je začela veljati Lizbonska pogodba, zunanje odnose EU oblikuje in izvaja predvsem visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, ki je hkrati tudi podpredsednica Komisije. Pri tem ji pomaga Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD). Svet je junija 2012 sprejel strateški okvir za človekove pravice in demokracijo, s katerim so bili določeni splošni cilji EU na področju človekovih pravic. Poleg tega so bili z njim določeni tudi načela, cilji in prednostne naloge za učinkovitejšo in doslednejšo politiko EU v desetih letih (2012–2021). Med temi načeli je vključevanje človekovih pravic v vse politike EU. Okvir je bil vzpostavljen s periodičnim akcijskim načrtom, ki dopolnjuje okvir. S tem akcijskim

načrtom so bili določeni konkretni cilji, povezani s časovnimi okviri, in imenovani zadevni deležniki. Prvi akcijski načrt je bil sprejet za obdobje 2012–2014, nato je sledil drugi akcijski načrt za obdobje 2015–2019. Temelji na obstoječih politikah EU v podporo človekovim pravicam in demokraciji pri zunanjem delovanju, zlasti na smernicah, orodjih in drugih dogovorjenih stališčih EU ter različnih instrumentih za zunanje financiranje. Sedanji akcijski načrt vsebuje 34 vrst ukrepov, ki ustrezajo naslednjim širšim ciljem: spodbujanje lastništva lokalnih akterjev, obravnavanje izzivov na področju človekovih pravic, zagotavljanje celovitega pristopa h konfliktom in krizam, ki temelji na spoštovanju človekovih pravic, spodbujanje boljše skladnosti in doslednosti ter učinkovitejše politike EU v podporo človekovim pravicam in demokraciji. V letu 2017 je bil sprejet vmesni pregled akcijskega načrta.

ANNEX I: INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT

(JANUARY - DECEMBER 2017)

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY THE PARLIAMENT
<p>AZERBAIJAN</p> <p>Afgan Mukhtarli</p>	<p>On May 29, 2017, Afgan Mukhtarli, an Azerbaijani exiled journalist, was abducted in Tbilisi.</p> <p>He fled to Georgia from Azerbaijan in 2014. Prior to his departure, Mukhtarli had received threats in relation to his investigative reporting on alleged corruption in the Azerbaijani Defense Ministry and was investigating the assets of the first family of Azerbaijan in Georgia.</p> <p>On 12 January 2017 he was sentenced to 6 year imprisonment for illegally crossing the border with 10,000 of undeclared euros and assaulting a border guard. He denies all the charges.</p>	<p>In its resolution of 15 June 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the abduction of Afgan Mukhtarli in Tbilisi and his subsequent arbitrary detention in Baku; - Calls on the Azerbaijani authorities to immediately and unconditionally drop all charges against and release Afgan Mukhtarli, as well as all those incarcerated as a result of the exercise of their fundamental rights, including freedom of expression; - Reiterates its urgent call on the Azerbaijani authorities to end the practices of selective criminal prosecution and imprisonment of journalists, human rights defenders and others who criticise the government, and to ensure that all persons detained, including journalists and political and civil society activists, enjoy full due process rights and are covered by fair trial norms;
<p>BAHRAIN</p> <p>Mohamed Ramadan</p> <p>Ali Moosa</p>	<p>Mohammed Ramadan, a 32-year-old airport security guard, was arrested by the Bahraini authorities for allegedly taking part in a bombing in Al Dair on 14 February 2014, together with Ali Moosa, that killed a security officer and wounded several others.</p> <p>A Bahraini court sentenced Ramadan and Moosa to death. However, both retracted their confession, claiming that they confessed after being tortured in</p>	<p>In its resolution of 16 February 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deeply deplores the decision of Kuwait and Bahrain to return to the practice of capital punishment; reiterates its condemnation of the use of the death penalty, and strongly supports the introduction of a moratorium on the death penalty as a step towards its abolition; - Calls on His Majesty Sheikh Hamad bin Isa Al Khalifa of Bahrain

<p>Nabeel Rajab</p>	<p>the custody of the Criminal Investigations Directorate (CID). This sentence was upheld by the Court of Cassation, Bahrain's highest court of appeal, in late 2015. A final date for the execution is still to be cleared.</p> <p>Nabeel Rajab is a prominent Bahraini human rights defender who was sentenced to two years in prison for discussing Bahrain's restrictions on freedom of expression and for addressing Bahrain's poor human rights record in TV interviews. On 21st February 2018 he has been sentenced to additional 5 years in prison on charges of "<i>spreading false rumors in time of war</i>" "<i>insulting public authorities</i>", and "<i>insulting a foreign country</i>". Poor prison conditions have brought him to hospital in numerous occasions.</p>	<p>to halt the executions of Mohamed Ramadan and Hussein Moosa, and on the Bahraini authorities to ensure a re-trial in compliance with international standards; recalls that all allegations of human rights violations committed during the proceedings must be duly investigated;</p> <p>- Recalls that the EU opposes capital punishment and considers it to be a cruel and inhuman punishment which fails to act as a deterrent to criminal behaviour and is irreversible in the event of error;</p> <p>- Urges the EEAS and the Member States to intervene with the Bahraini Government in order to appeal for the release of Nabeel Rajab and of all those held solely on the basis of their peaceful exercise of freedom of expression and assembly, and to urge the Bahraini Government to stop the excessive use of force against demonstrators or the practice of arbitrary revocation of citizenship;</p>
<p>Abdulhadi al-Khawaja</p>	<p>Abdulhadi Al-Khawaja is a Bahraini/Danish human rights activist who was heavily involved in the 2011 pro-democratic uprisings. He was arrested by the authorities along with other 13 activists (known as the Bahrain 13). In June 2011 he was sentenced to life in prison for politically motivated charges, notably his peaceful role in the protests.</p>	<p>- Calls for the release of Abdulhadi al-Khawaja and Khalil Al Halwachi;</p>

<p>Yuri Hubarevich March Ales Lahvinets</p> <p>Oleg Volchek Anatoli Poplavni Leonid Sudalenka</p>	<p>by police who began arresting them, along with journalists covering the protest. The authorities had already jailed more than 100 opposition supporters for terms of between three and 15 days in the lead-up to the demonstration, reports said.</p> <p>On the same day, police raided the offices of human rights group Vesna preventatively arresting at least 57 persons involved in the monitoring of ongoing peaceful protests. Prior to this, other human rights defenders, such as Oleg Volchek, Anatoli Poplavni and Leonid Sudalenka were detained and sentenced to short terms of imprisonment.</p>	<p>indiscriminate and inappropriate; expresses its concern over the latest developments in Belarus and highlights a clear need for a broader democratisation process in the country;</p> <p>- Calls on the Belarusian authorities to immediately and unconditionally release and drop all judicial charges against all peaceful protesters, journalists, human rights defenders, civil society activists and opposition members who have been detained in connection with the current wave of demonstrations; considers the practice of preventive arrests totally unacceptable; urges the authorities to immediately disclose information about all those arrested to their families and the wider public;</p>
<p>CAMBODIA Khem Sokha</p>	<p>Khem Sokha is a Cambodian former politician and activist who most recently served as the President of the Cambodia National Rescue Party (CNRP). In September 2017, the Phnom Penh Municipal Court charged Sokha with “treason and espionage”, and for allegedly orchestrating the 2014 Veng Sreng street protests. He was arrested at his home on September 3, 2017. Hun Sen and other Cambodian government officials alleged that Sokha was conspiring with unnamed foreigners.</p>	<p>In its resolution of 14 September 2017, the European Parliament:</p> <p>- Strongly condemns the arrest of CNRP President Kem Sokha on a number of charges that appear to be politically motivated; calls for the immediate and unconditional release of Kem Sokha, for all charges against him to be dropped, and for an end to threats of arrest against other opposition lawmakers;</p> <p>- Expresses its deep concerns about the worsening climate for opposition politicians and human rights activists in Cambodia, and condemns all acts of violence, politically motivated charges, arbitrary detention, questioning, sentences and convictions in respect of these individuals;</p>

<p>Sam Rainsy Um Sam An Hong Sok Hour Tep Vanny</p>	<p>Opposition leader Sam Rainsy remains in self-imposed exile and faces trial in absentia after 2 arrest warrant were issued against him. Other activist and opposition leaders, including Um Sam An, Hong Sok Hour and Tep Vanny were convicted and imprisoned.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - Urges the Cambodian authorities to revoke the arrest warrant for, and drop all charges against, opposition leader and lawmaker Sam Rainsy, and to release and drop charges against other opposition officials and human rights defenders who have been convicted, charged, and imprisoned, notably National Assembly Member Um Sam An, Senator Hong Sok Hour and land rights activist Tep Vanny; - Urges the Cambodian Government to ensure due process in all measures taken, including the right to appeal, and to respect the rights to freedom of association and expression;
<p>CNRP</p>	<p>On 17 November 2017, the Supreme Court ruled to dissolve the Cambodia National Rescue Party, removing the only existing electoral threat to Prime Minister Hun Sen. The case relied on the narrative that the CNRP was attempting to overthrow the government through a so-called “colour revolution” aided by the United States.</p>	<p>In its resolution of 14 December 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expresses its serious concerns at the dissolution of the CNRP; deeply regrets the prohibition of the party, which is evidence of further autocratic action by Prime Minister Hun Sen; urges the government to reverse the decision to dissolve the CNRP, to restore the elected members of the national parliament and commune council to their positions, to allow the full participation of opposition parties in public life and to ensure free space for action for media and civil society organisations and to put an end to the climate of fear and intimidation, as these are all preconditions for free, inclusive and transparent elections; - Expresses grave concerns about the conduct of credible and transparent elections in Cambodia in 2018 following the decision by the Supreme Court to dissolve the CNRP; stresses that an electoral

		process from which the main opposition party has been arbitrarily excluded is not legitimate, and that a transparent and competitive election is a key instrument in guaranteeing peace and stability in the country and the entire region;
CHINA Liu Xiaobo Lee Ming-che	<p>Liu Xiaobo, the prominent Chinese writer and human rights activist has been formally detained in prison four times over the course of the last 30 years; whereas Liu Xiaobo was jailed for 11 years in 2009 for ‘inciting subversion of state power’ after he helped to write a manifesto known as ‘Charter 08’; whereas the formal procedures followed in Liu Xiaobo’s prosecution have not allowed for him to be represented or be present himself at formal proceedings, and diplomats from over a dozen states, including several Member States, were denied access to the court for the duration of the trial;</p> <p>Liu Xiaobo’s wife, Liu Xia, although never charged with any offence, has been under house arrest since he was awarded the Peace Prize in 2010, and has, since then, been denied almost all human contact, except with close family and a few friends;</p>	<p>In its resolution of 6 July 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Chinese Government to release, immediately and unconditionally, the 2010 Nobel Peace Prize winner Liu Xiaobo and his wife Liu Xia from house arrest and allow him to obtain medical treatment wherever they wish; - Urges the Chinese authorities to allow Lui Xiaobo unrestricted access to family, friends, and legal counsel; - Calls on the Chinese authorities to release Lee Ming-che immediately, as no credible evidence related to his case has been provided, to disclose information about his exact whereabouts, and to ensure, in the meantime, that Lee Ming-che is protected from torture and other ill-treatment, and that he is allowed access to his family, a lawyer of his choice and adequate medical care;
ERITREA Abune Antonios Dawit Isaak	<p>Abune Antonios, the Patriarch of the Eritrean Orthodox Church, the nation’s largest religious community, has been in detention since 2007, having refused to excommunicate 3 000 parishioners who opposed the government; whereas since then, he has been held in an unknown location where he has been denied medical care;</p> <p>Dawit Isaak, a dual citizen of Eritrea and Sweden, was arrested on 23 September 2001, after the Eritrean Government outlawed</p>	<p>In its resolution of 9 July 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns in the strongest terms Eritrea’s systematic, widespread and gross human rights violations; calls on the Eritrean Government to put an end to detention of the opposition, journalists, religious leaders and innocent civilians; demands that all prisoners of conscience in Eritrea be immediately and unconditionally released, notably Dawit Isaak and the other journalists detained since September 2001, and Abune

	<p>privately owned media; whereas he was last heard from in 2005; whereas Dawit Isaak's incarceration has become an international symbol for the struggle for freedom of the press in Eritrea, most recently acknowledged by an independent international jury of media professionals awarding him the UNESCO/Guillermo Cano World Press Freedom Prize 2017 in recognition of his courage, resistance and commitment to freedom of expression;</p> <p>In the September 2001 crackdown, 11 politicians – all former members of the Central Council of the ruling People's Front for Democracy and Justice (PFDJ), including former Foreign Minister Petros Solomon – were arrested after they published an open letter to the government and President Isaias Afwerki calling for reform and 'democratic dialogue'; whereas 10 journalists, including Isaak, were arrested over the following week;</p>	<p>Antonios; demands that the Eritrean Government provide detailed information on the fate and whereabouts of all those deprived of physical liberty;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Recalls the decision of the African Commission on Human and Peoples' Rights of May 2017, and demands that Eritrea immediately confirm the well-being of Dawit Isaak, release him, let him meet family and legal representatives and award him the necessary compensation for his years of imprisonment; further calls on Eritrea to lift the ban on independent media, as also ruled by the African Commission; - Calls on the Eritrean Government to release Abune Antonios, allow him to return to his position as Patriarch, and cease its interference in peaceful religious practices in the country; recalls that freedom of religion is a fundamental right, and strongly condemns any violence or discrimination on grounds of religion;
<p>ETHIOPIA</p> <p>Dr Merera Gudina</p> <p>Dr Fikru Maru</p> <p>Berhanu Nega</p> <p>Jawar Mohammed</p>	<p>On 30 November 2016, Ethiopian security forces arrested Dr Merera Gudina, the Chairman of the Ethiopian Oromo Federalist Congress opposition party in Addis Ababa, following his visit to the European Parliament on 9 November 2016, where he shared a panel with other opposition leaders and allegedly violated the law implementing the state of emergency by 'creating pressure against the government', 'threatening society through the means of violence' and attempting to 'disrupt constitutional order'; whereas his bail request has been denied and he is still being held in custody awaiting the verdict; whereas on 24 February 2017, Dr Gudina and two co-defendants, Berhanu Nega and Jawar Mohammed were charged with</p>	<p>In its resolution of 18 May 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Ethiopian Government to immediately release on bail and drop all charges against Dr Merera Gudina, Dr Fikru Maru and all other political prisoners, and drop the cases against Berhanu Nega and Jawar Mohammed, who were charged in absentia and are currently in exile; stresses that for any dialogue with the opposition to be seen as credible, leading opposition politicians, such as Dr Merera Gudina, have to be released; calls on the EU High Representative to mobilise EU Member States to urgently pursue the establishment of a UN-led international inquiry for a credible, transparent and independent investigation into the

	four separate counts of non-compliance with the Ethiopian criminal code;	killings of protesters and to put pressure on the Ethiopian government to grant its consent;
GUATEMALA Laura Leonor Vásquez Pineda Sebastián Alonzo Juan Victor Valdés Cardona Diego Esteban Gaspar Roberto Salazar Barahona Winston Leonardo Túnchez Cano	<p>Fourteen murders and seven attempted murders of human rights defenders in Guatemala were registered between January and November 2016 by the Unit for the Protection of Human Rights Defenders of Guatemala (UDEFEFUGUA); whereas, according to the same sources, in 2016 there were 223 aggressions overall against human rights defenders, including 68 new legal cases launched against human rights defenders; whereas environmental and land rights defenders and those working on justice and impunity were the most frequently targeted categories of human rights defenders;</p> <p>2017 has already seen the killing of human rights defenders Laura Leonor Vásquez Pineda and Sebastián Alonzo Juan, in addition to the journalists reported to have been killed in 2016 – Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona and Winston Leonardo Túnchez Cano;</p>	<p>In its resolution of 16 February 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns in the strongest terms the recent murders of Laura Leonor Vásquez Pineda, Sebastian Alonzo Juan and the journalists Victor Valdés Cardona, Diego Esteban Gaspar, Roberto Salazar Barahona and Winston Leonardo Túnchez Cano, as well as each of the 14 assassinations of other human rights defenders in Guatemala carried out in 2016; extends its sincere condolences to the families and friends of all of those human rights defenders; - Calls for the urgent and mandatory implementation of the precautionary measures recommended by the IACHR and calls on the authorities to reverse the decision that unilaterally removes national precautionary measures benefitting human rights defenders;
INDONESIA Hosea Yeimo Ismael Alua	<p>On 19 December 2016 Hosea Yeimo and Ismael Alua, two Papuan political activists, were detained and charged with 'rebellion' under the Indonesian Criminal Code, following peaceful political activities; whereas Hosea Yeimo and Ismael Alua were released on bail on 11 January 2017; whereas legal proceedings of the case continue; whereas, if convicted, they can face up to life imprisonment;</p>	<p>In its resolution of 19 January 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Welcomes the release on bail of Hosea Yeimo and Ismael Alua on 11 January 2017; notes that the legal proceedings of the case will continue; calls on the Delegation of the EU to Indonesia to follow these legal proceedings; - Asks the Indonesian authorities to consider dropping the charges against Hosea Yeimo, Ismael Alua and other prisoners of conscience against whom charges have been brought for peacefully exercising their right of freedom of

		expression;
<p>LAOS</p> <p>Somphone Phimmasone</p> <p>Soukane Chaithad</p> <p>Lod Thammavong,</p>	<p>March 2017 three Lao workers, Mr Somphone Phimmasone, Mr Soukane Chaithad and Ms Lod Thammavong, were sentenced to prison terms of between 12 and 20 years and the equivalent of tens of thousands of euros in fines for criticising the government on social media in relation to alleged corruption, deforestation, and human rights violations, while working in Thailand; whereas the three also stood accused of participating in an anti-government demonstration outside the Lao Embassy in Thailand in December 2015;</p>	<p>In its resolution of 14 September 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the prison sentences against Somphone Phimmasone, Soukane Chaithad and Lod Thammavong, and calls for their immediate release; - Calls on the Vice-President of the Commission / High Representative of the Union for Foreign Affairs and Security Policy to urgently raise the case of Somphone Phimmasone, Lod Thammavong and Soukane Chaithad with the Government of Laos; calls on the EU Delegation to Laos to closely monitor the human rights situation in the country and, specifically, to be present at any proceedings held against Phimmasone, Thammavong and Chaithad, and to continue to raise the cases of jailed and missing individuals with the Lao authorities;
<p>NICARAGUA</p> <p>Francisca Ramirez</p>	<p>Francisca Ramirez, Coordinator of the National Council for the Defence of Land, Lake and Sovereignty, presented a formal complaint in December 2016 regarding acts of repression and aggressions experienced in Nueva Guinea; whereas Francisca Ramirez has been intimidated and arbitrarily detained and her family members have been violently attacked in retaliation to her activism;</p> <p>Journalists in Nicaragua face harassment, intimidation and detention, and have received death threats;</p>	<p>In its resolution of 16 February 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urges the government to refrain from harassing and using acts of reprisal against Francisca Ramirez and other human rights defenders for carrying out their legitimate work; calls on the Nicaraguan authorities to end the impunity of perpetrators of crimes against human rights defenders; supports the right of environmental and human rights defenders to express their protest without retaliation; calls on Nicaragua to effectively launch an independent environmental impact assessment before engaging in further steps and to make the whole process public;
<p>PAKISTAN</p> <p>Asia Bibi</p>	<p>The case of Aasiya Noreen, better known as Asia Bibi, continues to</p>	<p>In its resolution of 15 June 2017,</p>

<p>Shahbaz Bhatti Salmaan Taseer</p> <p>Taimoor Raza</p>	<p>be a matter of grave importance for human rights concerns in Pakistan; whereas Asia Bibi, a Pakistani Christian woman, was convicted of blasphemy by a Pakistani court and sentenced to death by hanging in 2010; whereas should the sentence be carried out Asia Bibi would be the first woman to be lawfully executed in Pakistan for blasphemy; whereas various international petitions have called for her release on the grounds that she was being persecuted for her religion;</p> <p>Christian minority minister Shahbaz Bhatti and Muslim politician Salmaan Taseer were murdered by vigilantes for advocating on her behalf and speaking out against the 'blasphemy laws'; whereas, despite the temporary suspension of Asia Bibi's death sentence, she remains incarcerated to the present day and her family remains in hiding;</p> <p>On 10 June 2017 a Pakistani counter-terrorism court sentenced Taimoor Raza to death for allegedly committing 'blasphemy' on Facebook; whereas the activist Baba Jan and 12 other demonstrators have been sentenced to life imprisonment, the most severe sentence ever to have been handed down for demonstrating;</p>	<p>the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Pakistani Government to take urgent action to protect the lives and rights of journalists and bloggers; expresses its concern at the request made by the Pakistani authorities to Twitter and Facebook to disclose information about their users in order to identify individuals suspected of 'blasphemy'; calls on the Government and Parliament of Pakistan to amend the Prevention of Electronic Crimes Act 2016 and to remove the overly wide-ranging provisions for monitoring and retaining data and shutting down websites on the basis of vague criteria; calls also for all death sentences handed down on charges of 'blasphemy' or political dissent to be commuted, including the sentence against Taimoor Raza; calls in this context on the President of Pakistan to make use of his power of clemency; - Urges the Government of Pakistan to resolve, in as positive and swift a manner as possible, the ongoing case of Asia Bibi; recommends that steps be taken to ensure the safety of Ms Bibi and her family in the light of the historic treatment of victims of blasphemy allegations by vigilantes and non-judicial actors;
<p>PHILIPPINES Leila M. De Lima</p>	<p>Senator De Lima is a human rights advocate and the highest profile critic of Philippine President Rodrigo Duterte's anti-drug campaign;</p> <p>On 23 February 2017, an arrest warrant was issued against Senator Leila M. De Lima of the Philippines from the opposition Liberal Party on charges of alleged drug-related offences; she was arrested and detained; if convicted, she could face a sentence from 12 years up to life</p>	<p>In its resolution of 15 March 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls for the immediate release of Senator Leila M. De Lima and for her to be provided with adequate security whilst in detention; calls on the authorities of the Philippines to ensure a fair trial, recalling the right to the presumption of innocence, to drop all politically motivated charges against her and to end any further acts of harassment against

	<p>in prison and be expelled from the Senate; there are numerous claims of torture in places of detention that are not giving rise to inquiries;</p> <p>Senator De Lima led the investigation into the alleged extrajudicial killings of an estimated 1 000 or more drug suspects in Davao, while President Duterte was mayor of the city; whereas following the hearings, Senator De Lima was exposed to a torrent of harassment and intimidation from the authorities, and these attacks have intensified over the last eight months;</p> <p>Human rights defenders face regular threats, harassment, intimidation and cyber bullying; whereas those violating the rights of these groups are not being held to account owing to the fact that proper investigations are not being conducted;</p>	<p>her;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the high number of extrajudicial killings by the armed forces and vigilante groups related to the anti-drug campaign; expresses its condolences to the families of the victims; expresses grave concern over credible reports to the effect that the Philippine police force is falsifying evidence to justify extrajudicial killings, and that overwhelmingly the urban poor are those being targeted; calls on the authorities of the Philippines to immediately carry out impartial and meaningful investigations into these extrajudicial killings and to prosecute and bring all perpetrators to justice; calls on the EU to support such investigations; calls on the authorities of the Philippines to adopt all necessary measures to prevent further killings; - Calls for the EU to closely monitor the case against Senator De Lima;
<p>RUSSIA</p> <p>Alexei Navalny and other protestors</p>	<p>Following the protests across Russia 26 March 2017, opposition politician Alexei Navalny was detained and fined USD 350 for organising banned protests and sentenced to 15 days in jail;</p> <p>The verdict of the Leninsky Court in Kirov (8 February 2017) against Russian opposition politician Alexei Navalny on charges of embezzlement attempts served to silence yet another independent political voice in the Russian Federation; whereas the European Court of Human Rights has ruled that Navalny was denied the right to a fair trial in his prosecution in 2013 on the same charges;</p> <p>whereas the Russian Government has opened a criminal investigation against unidentified people who called on internet for a demonstration in Moscow on 2 April 2017 demanding the resignation of Prime Minister</p>	<p>In its resolution of 6 April 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns the police operations in the Russian Federation attempting to prevent and disperse peaceful anti-corruption demonstrations, and detaining hundreds of citizens, including Alexei Navalny, whose organisation initiated the demonstrations; - Expresses strong concern that the detaining of Alexei Navalny demonstrates a case of the Russian authorities using the law on public assemblies to fast-track peaceful protesters to prison and commit subsequent systemic abuse; - Condemns the constant efforts to silence Alexey Navalny, and expresses support for his organisation's efforts to raise awareness of, and combat,

	<p>Dmitry Medvedev, an end to Russian military operations in Ukraine and Syria, the release of Navalny and payment of compensation to activists detained during a Moscow protest on 26 March; whereas on 2 April at least 31 people were arrested during opposition protests in Moscow and thereafter detained for 'breaches of public order';</p>	<p>corruption in public institutions and among political representatives and public office holders; regards with deep concern the Court decision of February 2017, which effectively excludes Alexey Navalny from the political arena, further constrains political pluralism in Russia and raises serious questions as to the fairness of democratic processes in Russia;</p>
<p>UKRAINE The cases of Crimean Tatars</p>	<p>Ilmi Umerov, Crimean Tatar Leader and Deputy Chair of the Mejlis, was sentenced to a period of two years in prison for voicing dissent against the illegal annexation of the Crimean peninsula under Article 280.1 of the Russian criminal code on 'public calls to action aimed at violating Russia's territorial integrity';</p> <p>Akhtem Chiygoz, Deputy Chair of the Mejlis, was sentenced to eight years of imprisonment for 'organising mass disturbances' on 26 February 2014;</p> <p>Journalist Mykola Semena received a suspended prison sentence for a period of two-and-a-half years and a three-year ban on conducting journalistic work on the basis of Article 280.1 of the Russian criminal code on 'public calls to action aimed at violating Russia's territorial integrity';</p>	<p>In its resolution of 5 October 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns the sentencing of Ilmi Umerov, Crimean Tatar Leader and Deputy Chair of the Mejlis, Akhtem Chiygoz, Deputy Chair of the Mejlis, and journalist Mykola Semena; demands that these convictions be reversed and that Mr Umerov and Mr Chiygoz are immediately and unconditionally released and all charges against Mr Semena are immediately and unconditionally dropped; - Condemns the discriminatory policies imposed by the so-called authorities against, in particular, the indigenous Crimean Tatar community, the infringement of their property rights, the increasing intimidation in political, social and economic life of this community and of all those who oppose the Russian annexation;
<p>SUDAN Mohamed Zine al-Abidine</p>	<p>The Sudanese National Intelligence and Security Service (NISS) filed charges against Mohamed Zine al-Abidine and his editor-in-chief, Osman Mirgani;</p> <p>23 October 2017 a Sudanese court sentenced Mohamed Zine al-Abidine to a suspended jail term with a five-year probation period on charges of having violated the journalism code of ethics;</p> <p>The editor-in-chief of Al-Tayar,</p>	<p>In its resolution of 16 November 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expresses its deep concern at the sentencing of Mohamed Zine al-Abidine by the Press Court in Khartoum on 23 October 2017 to a suspended jail term with a five-year probation period, and calls on the Sudanese authorities to immediately review all charges against him; - Urges the Sudanese authorities

	<p>Osman Mirgani, was sentenced to pay a fine of 10 000 Sudanese pounds or serve a six-month prison sentence on the same charges, and was released after the fine was paid by the Sudanese Journalists Union;</p> <p>The lawyer representing both Mohamed Zine al-Abidine and Osman Mirgani has stated his intention to appeal the verdict against them;</p> <p>It has been reported that the NISS questions and detains journalists and has filed multiple lawsuits against Sudanese journalists and arbitrarily confiscated entire issues of newspapers.</p> <p>In 2016 there were at least 44 cases of confiscated publications affecting 12 newspapers, including five issues of Al-Jareeda in a single week;</p>	<p>to put an immediate end to all forms of harassment, intimidation and attacks against journalists and defenders of freedom of online and offline expression, and to undertake democratic reforms as a means to ensure the protection and promotion of human rights in the country, including freedom of expression, in accordance with its obligations under the Interim National Constitution of Sudan and its international commitments, including the Cotonou Agreement;</p> <p>Calls for the EU and its Member States to provide support to civil society organisations by means of technical assistance and capacity-building programmes, so as to improve their human rights advocacy and rule-of-law capabilities and enable them to contribute more effectively to the improvement of human rights in Sudan;</p>
<p>VIETNAM Nguyen Van Hoa</p>	<p>22-year-old videographer and blogger Nguyen Van Hoa was initially arrested under Article 258 of the Vietnamese Penal Code and charged with ‘abusing democratic freedoms to infringe upon the interests of the state’;</p> <p>April 2017, these charges were upgraded to a violation of Article 88; whereas Article 88 of the Penal Code has been widely used against human rights defenders (HRDs) who have highlighted abuses in Vietnam.</p> <p>On 27 November 2017, Nguyen Van Hoa was sentenced to seven years’ imprisonment for having disseminated online information, including videos, on the environmental disaster in Ha Tinh Province that took place in April 2016, when Formosa Ha Tinh, a Taiwanese steel company, caused an illegal discharge of toxic industrial waste into the ocean,</p>	<p>In its resolution of 14 December 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns the sentencing of Nguyen Van Hoa to seven years in prison; underlines that Nguyen Van Hoa has exercised his right to freedom of expression; urges the Vietnamese authorities to release Nguyen Van Hoa immediately and unconditionally; - Calls on the Vietnamese authorities to release all citizens detained for peacefully exercising their freedom of expression; - Calls on the Vietnamese authorities to address the environmental disaster in the Ha Tinh Province, which caused mass fish deaths in the region and affected the lives of thousands of people, through legislative measures aimed at restoring and rehabilitating the local economy;

	<p>which had devastating environmental effects along 200 km of coastline, killing marine life and making people ill;</p>	
<p>ZAMBIA Hakaïnde Hichilema</p>	<p>11 May 2017 marked one month since the incarceration of the UPND leader Hakaïnde Hichilema, who was arrested together with five of his employees by heavily armed police officers in a raid on his house on 11 April;</p> <p>Hichilema was accused of endangering the President's life by allegedly obstructing the presidential motorcade in Mongu on 9 April 2017, and was immediately charged with treason, a non-bailable offence in Zambia, as well as with disobeying statutory duty, disobeying lawful orders and using insulting language; whereas he rejected all these allegations;</p> <p>Hichilema's lawyers called the case baseless and requested that the Lusaka Magistrate Court drop the charges; whereas the Court upheld the charges on the ground that only the High Court was competent for treason cases;</p> <p>Hichilema is currently held at the Lusaka Central Correctional Facility, where access to private media, lawyers, supporters and friends is limited; whereas acts of degrading treatment under detention have been reported by Hichilema and his lawyers;</p>	<p>In its resolution of 18 May 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Expresses its concern at the arrest and incarceration of Hakaïnde Hichilema and insists on the need to ensure fairness, diligence and transparency at all times in the application of the law and all along the justice process; notes with concern reports of political motivation in relation to the charges, and therefore reminds the Zambian Government of its obligation to guarantee fundamental rights and the rule of law, including access to justice and the right to a fair trial, as provided for in the African Charter and in other international and regional human rights instruments; - Calls on the Zambian authorities to conduct a prompt, impartial and thorough investigation into the alleged ill-treatment suffered by Hichilema during his detention and to hold those responsible to account;
<p>ZIMBABWE Pastor Evan Mawarire and other cases of restriction of freedom of expression</p>	<p>On 1 February 2017 Pastor Evan Mawarire was arrested at Harare airport on his return to Zimbabwe; whereas he was initially charged with 'subverting a constitutional government' under Section 22 of the Criminal Procedure Act, an offence which is punishable with imprisonment for up to 20 years; whereas on 2 February 2017 another charge was added, that of insulting the flag under Section 6</p>	<p>In its resolution of 18 March 2017, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deplores the arrest of Pastor Evan Mawarire; stresses that his release on bail is not sufficient and that the politically motivated charges against him must be completely withdrawn; - Calls on the Zimbabwean authorities to ensure that the criminal justice system is not

	<p>of the Flag of Zimbabwe Act; whereas Pastor Mawarire was only released on bail after having spent nine days in custody;</p> <p>In a public statement, the Zimbabwean Human Rights Commission expressed deep concern about the brutality and violent conduct of the police, stating that the fundamental rights of demonstrators were violated, and called on the Zimbabwean authorities to investigate and bring the perpetrators to justice;</p> <p>Itai Dzamara, a journalist and political activist, was abducted on 9 March 2015 by five unidentified men at a barbershop in Harare; whereas the High Court ordered the government to search for Dzamara and report on progress to the Court every fortnight until his whereabouts had been determined; whereas the fate of Mr Dzamara remains unknown;</p>	<p>misused to target, harass or intimidate human rights defenders such as Pastor Evan Mawarire;</p> <p>- Calls on the Zimbabwean authorities to ascertain Mr Dzamara's whereabouts and to ensure that those who are responsible for his abduction face justice; notes that expressing opinion in a non-violent way is a constitutional right for all Zimbabwean citizens and it is the obligation of the authorities to protect the rights of all citizens;</p>
--	--	---

ANNEX II: LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2017 and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

Country	Date of adoption in plenary	Title
<i>Africa</i>		
Central African Republic +	19.01.2017	Central African Republic
Burundi +	19.01.2017	Situation in Burundi
DCR and Gabon *	02.02.2017	Rule of law crisis in the Democratic Republic of the Congo and in Gabon
Zimbabwe +	16.03.2017	Zimbabwe, the case of Pastor Evan Mawarire
South Sudan +	18.05.2017	South Sudan
Zambia +	18.05.2017	Zambia, particularly the case of Hakainde Hichilema
Ethiopia +	18.05.2017	Ethiopia, notably the case of Dr Merera Gudina
Kenya *	18.05.2017	Dadaab refugee camp
DRC *	14.06.2017	Situation in the Democratic Republic of the Congo
Eritrea +	06.07.2017	Eritrea, notably the cases of Abune Antonios and Dawit Isaak
Burundi +	06.07.2017	Burundi
Gabon +	14.09.2017	Gabon, repression of the opposition
Malawi +	5.10.2017	Situation of people with albinism in Malawi and other African countries
Madagascar +	16.11.2017	Madagascar
Sudan +	16.11.2017	Freedom of expression in Sudan, notably the case of Mohamed Zine al -Abidine
Somalia +	16.11.2017	Terrorist attacks in Somalia
<i>Americas</i>		
Nicaragua +	16.02.2017	Situation of human rights and democracy in Nicaragua, the case of Francisca Ramirez
Guatemala +	16.02.2017	Guatemala, notably the situation of human rights defenders

Venezuela *	27.04.2017	Situation in Venezuela
El Salvador +	14.12.2017	The cases of women prosecuted for miscarriage
Asia		
Indonesia +	19.01.2017	Indonesia, notably the cases of Hosea Yeimo, Ismael Alua and the Governor of Jakarta
Philippines +	16.03.2017	Philippines – the case of Senator Leila M. De Lima
Bangladesh +	06.04.2017	Bangladesh, including child marriages
South and South East Asia *	13.06.2017	Statelessness in South and South East Asia
Azerbaijan +	15.06.2017	The case of Afgan Mukhtarli and situation of media in Azerbaijan
Pakistan +	15.06.2017	Pakistan, notably the situation of human rights defenders and the death penalty
Indonesia +	15.06.2017	Human rights situation in Indonesia
China / Taiwan +	06.07.2017	The cases of Nobel laureate Liu Xiaobo and Lee Ming-che
Cambodia +	14.09.2017	Cambodia, notably the case of Kem Sokha
Laos +	14.09.2017	Laos, notably the cases of Somphone Phimmasone, Lod Thammavong and Soukane Chaithad
Myanmar +	14.09.2017	Myanmar, in particular the situation of Rohingyas
Maldives +	5.10.2017	Situation in Maldives
Vietnam +	14.12.2017	Freedom of expression in Vietnam, notably the case of Nguyen Van Hoa
Cambodia +	14.12.2017	Cambodia: notably the dissolution of CNRP Party
Afghanistan *	14.12.2017	Situation in Afghanistan
Myanmar *	14.12.2017	Situation of the Rohingya people
Europe		
Ukraine +	16.03.2017	Ukrainian prisoners in Russia and the situation in Crimea
Russia +	06.04.2017	Russia, the arrest of Alexei Navalny and other protestors
Belarus +	06.04.2017	Belarus

Ukraine +	5.10.2017	The cases of Crimean Tatar leaders Akhtem Chiygoz, Ilmi Umerov and the journalist Mykola Semena
<i>Middle East</i>		
Kuwait and Bahrain +	16.02.2017	Executions in Kuwait and Bahrain
Middle East *	18.05.2017	Achieving the two-state solution in the Middle East
Syria *	18.05.2017	EU Strategy on Syria
Yemen *	15.06.2017	Humanitarian situation in Yemen
Yemen *	30.11.2017	Situation in Yemen
<i>Cross-cutting issues</i>		
UNHRC sessions *	16.03.2017	EU priorities for the UN Human Rights Council sessions in 2017
Gender equality *	14.03.2017	Equality between women and men in the EU in 2014-2015
Gender equality *	14.03.2017	Equal treatment between men and women in the access to and supply of goods and services
Gender equality *	14.03.2017	EU funds for gender equality
Women *	04.04.2017	Women and their roles in rural areas
Migration *	05.04.2017	Addressing refugee and migrant movements: the role of EU external action
Business and human rights *	27.04.2017	EU flagship initiative on the garment sector
Vulnerable adults *	01.06.2017	Protection of vulnerable adults
Anti-Semitism *	01.06.2017	Combating anti-semitism
War crimes *	04.07.2017	Addressing human rights violations in the context of war crimes, and crimes against humanity, including genocide
Women *	12.09.2017	EU accession to the Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence
Corruption and human rights *	13.09.2017	Corruption and human rights in third countries
Women *	3.10.2017	Women's economic empowerment in the private and public sectors in the EU
Civil society *	3.10.2017	Addressing shrinking civil society space in

		developing countries
Child marriage	4.10.2017	Ending child marriage
Prison systems and conditions *	5.10.2017	Prison systems and conditions
Roma *	25.10.2017	Fundamental rights aspects in Roma integration in the EU: fighting anti-Gypsyism
Women	26.10.2017	Combating sexual harassment and abuse in the EU
Children *	14.12.2017	Implementation of the directive on combating the sexual abuse and sexual exploitation of children and child pornography

+ - urgency resolution according to rule 135, EP RoP

* - resolutions with human rights-related issues

5.11.2018

MNENJE ODBORA ZA PRAVICE ŽENSK IN ENAKOST SPOLOV

za Odbor za zunanje zadeve

o letnem poročilu o človekovih pravicah in demokraciji v svetu za leto 2017 ter politiki Evropske unije na tem področju (2018/2098(INI))

Pripravljaivec mnenja: José Inácio Faria

POBUDE

Odbor za pravice žensk in enakost spolov poziva Odbor za zunanje zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker je EU v skladu s členom 8 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) zavezana spodbujanju enakosti med moškimi in ženskami ter vključevanju načela enakosti spolov v vse svoje ukrepe in politike; ker strategija EU o enakosti žensk in moških predvideva vključevanje enakosti spolov v trgovinsko politiko EU in politiko EU na področju zunanjih odnosov;
- B. ker je nasilje nad ženskami in dekleti ena najbolj prevladujočih oblik kršitev človekovih pravic na svetu, ki vpliva na vse ravni družbe, ne glede na starost, izobrazbo, dohodek, socialni položaj ter državo izvora ali stalno prebivališče, in je velika ovira za doseganje enakosti spolov; ker so v primerih oboroženih konfliktov ženske in otroci, vključno z begunkami in otroci begunci, med najranljivejšimi skupinami v družbi;
- C. ker spolno in reproduktivno zdravje in pravice izhajajo iz temeljnih človekovih pravic in so bistveni elementi človekovega dostojanstva; ker poleg tega te pravice še niso zagotovljene v vseh delih sveta, vključno z deli EU;
 - 1. poudarja, da mora EU v skladu s cilji trajnostnega razvoja iz agende 2030, Evropskim soglasjem o razvoju in akcijskim načrtom za enakost spolov 2016–2020 (GAP II) še naprej ostati zavezana razvoju družb brez vseh vrst diskriminacije in nasilja ter prispevati k varnemu, uspešnemu in trajnostnemu svetu, kjer bo spoštovana enakost spolov;
 - 2. želi spomniti, da je enakost žensk in moških eno temeljnih načel EU in držav članic, v

skladu s členom 3(3) PEU, spodbujanje te enakosti preko zunanjih politik z vključevanjem načela enakosti spolov, tudi v drugih državah po svetu, pa eden glavnih ciljev EU;

3. opozarja, da je instrument GAP II eno temeljnih orodij EU za izboljšanje enakosti spolov v tretjih državah; poziva Komisijo, naj upošteva resolucijo Parlamenta z dne 8. oktobra 2015 o prenovi akcijskega načrta EU za enakost spolov in krepitev vloge žensk v razvoju¹ ter resolucijo z dne 31. maja 2018 o izvajanju skupnega delovnega dokumenta služb Komisije (SWD (2015) 0182) – Enakost spolov in krepitev vloge žensk: spreminjanje življenj deklet in žensk prek zunanjih odnosov EU v obdobju 2016–2020²,
4. poudarja, da mora EU ostati zavezana polnemu izvajanju obveznosti in zavez glede pravic žensk, ki izhajajo iz Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW), pekinških izhodišč za ukrepanje in akcijskega programa Mednarodne konference o prebivalstvu in razvoju, ter da mora spoštovati rezultate svojih konferenc o pregledu;
5. poudarja, da je treba zagotoviti svobodo misli, prepričanja in veroizpovedi, zlasti za verne ženske, ki so še posebej ranljive;
6. ugotavlja, da neoliberalni okvir dejansko škodi trajnostnemu razvoju in človekovim pravicam, vključno s pravicami žensk, ki so same po sebi del človekovih pravic;
7. poudarja dejstvo, da je enakost spolov temeljna človekova pravica in da je generalni sekretar OZN António Guterres potrdil, da „dokazi nedvomno pričajo o tem, da so naložbe v ženske najučinkovitejši način za razvoj skupnosti, podjetij in držav. Udeležba žensk utrjuje mirovne sporazume ter povečuje odpornost družb in vitalnost gospodarstev“;
8. hkrati izraža zaskrbljenost zaradi nenehnih nasprotovanj prizadevanjem za pravice žensk ter pravice na področju spolnega in reproduktivnega zdravja, pa tudi nad temeljno zakonodajo v številnih delih sveta, ki omejuje te pravice;
9. poudarja, da je treba zagotoviti splošen dostop do vseh kakovostnih in cenovno dostopnih storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja, vključno z izčrpnimi informacijami o spolnem in reproduktivnem zdravju ter izobraževanjem na področju spolnosti in reproduktivnega zdravja, načrtovanjem družine in sodobnimi metodami kontracepcije, varnim in zakonitim splavom ter priporočenim varstvom pred rojstvom in po njem, da se prepreči smrtnost otrok in mater; poudarja, da je osredotočenost na enakost spolov in krepitev vloge žensk izrecna v vseh ciljnih trajnostnega razvoja in da bi si bilo treba bolj prizadevati za zagotovitev ohranjanja pravic žensk in učinkovito izvajanje politik, ki spodbujajo krepitev gospodarske in družbene vloge žensk ter njihovo udeležbo v procesih sprejemanja odločitev;
10. poudarja, da je treba dostop do zdravja obravnavati kot človekovo pravico; poudarja, da je treba zagotoviti dostop do storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja,

¹ UL C 349, 17.10.2017, str. 50.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0239.

vključno z ukrepi, da bi ženske lahko svobodno nadzorovale svoja telesa in življenje, imele dostop do družinskega načrtovanja, ustreznih ženskih higienskih pripomočkov in prejemale priporočeno porodno nego, ter da bi preprečili umrljivost otrok in mater; poudarja dejstvo, da so službe za varno prekinitev nosečnosti pomembni elementi pri reševanju življenj žensk in prispevajo k preprečevanju rojstev z visokim tveganjem ter zmanjševanju smrtnosti dojenčkov in otrok; poudarja pomen dostopa do ustreznih storitev duševnega zdravja, ki upoštevajo različnost spolov, zlasti v konfliktnih in pokonfliktnih razmerah;

11. ostro obsoja ponovno uvedbo in razširitev pravila o globalni prepovedi („global gag rule“) ter njegov vpliv na zdravje in pravice žensk in deklet na svetovni ravni; ponovno poziva EU in njene države članice, naj zapolnijo finančno vrzel, ki so jo pustile ZDA na tem področju, in sicer z uporabo tako nacionalnih sredstev kot sredstev EU za razvoj;
12. meni, da je nesprejemljivo, da se telesa žensk in deklet, zlasti v zvezi z njihovim spolnim in reproduktivnim zdravjem in pravicami, še vedno uporabljajo za ideološke spore; poziva EU in njene države članice, naj priznajo neodtujljivo pravico žensk in deklet do telesne nedotakljivosti in samostojnega odločanja, in obsoja pogoste kršitve spolnih in reproduktivnih pravic žensk, kar vključuje zavrnitev dostopa do storitev načrtovanja družine, cenovno dostopne kontracepcije ter služb za varen in zakonit splav;
13. poziva države članice, naj okrepijo izvajanje politik za opolnomočenje žensk in deklet, se borijo proti revščini in socialni izključenosti ter se v okviru cilja trajnostnega razvoja št. 5 in pobude Mednarodne organizacije dela Ženske pri delu 2018 osredotočajo na zagotavljanje enakopravnega dostopa žensk in deklet do osnovnega in visokošolskega izobraževanja in usposabljanja, vseživljenjskega učenja, dostojne zaposlitve in enakega plačila, enakega dostopa do finančnih storitev ter zastopanja v gospodarskem in političnem odločanju;
14. ugotavlja, da so organizacije za pravice žensk in zagovorniki posebej ciljno usmerjeni in trpijo zlasti zaradi vse bolj omejenih možnosti za delovanje civilne družbe; poudarja, da mora EU politično podpreti, bolj zaščititi in povečati finančna sredstva za neodvisne organizacije civilne družbe, ki spodbujajo pravice deklic in žensk na vseh področjih; poudarja, da je treba zagotoviti zaščito zagovornicam človekovih pravic, ki se soočajo z več grožnjami in nasiljem ter so bile celo umorjene zaradi svojega aktivizma; poziva EU, naj upošteva posebne potrebe po zaščiti, ki jih imajo zagovornice človekovih pravic, in vse države članice, naj spoštujejo deklaracijo Združenih narodov o zagovornikih človekovih pravic;
15. poziva ESZD, naj zagotovi, da bo v svoje politike vključila rezultate 62. zasedanja Komisije za položaj žensk, ki bodo poskrbeli za nov zagon pri spodbujanju enakosti spolov in krepitev vloge žensk in deklic na podeželju;
16. poudarja, kako pomembno je, da postaneta izobraževanje in usposabljanje na področju naravoslovja, tehnologije, inženirstva in matematike ter družboslovja dostopna ženskam in dekletom, pri čemer je treba poseben poudarek nameniti izboljševanju njihovih talentov in znanj ter povečanju njihove udeležbe na teh področjih;
17. opozarja, da bi bilo treba v okviru izobraževanja oblikovati ustrezne ukrepe, s katerimi

bi podprli izobraževalne programe, ki ne izhajajo iz stereotipov, vključevali državljansko udeležbo, človekove pravice, enakost spolov, spodbujanje medkulturne zavesti in razumevanja ter bolje pripravili študente na državljanstvo;

18. obsoja vse oblike nasilja, kot so nasilje v družini, psihološko nadlegovanje, spolno izkoriščanje, trgovina z ljudmi in poroke otrok ter prisilne poroke, ki se v Evropi in po svetu vsiljujejo kot hude kršitve človekovih pravic;
19. pozdravlja skupna prizadevanja in naložbe EU, ki je skupaj z OZN začela izvajati pobudo Spotlight, katere cilj je odpraviti vse oblike nasilja zoper ženske in dekleta, obenem pa poudarja, da je nasilje nad ženskami in dekleti ena najbolj razširjenih, obstojnih in uničujočih oblik kršitev človekovih pravic na svetu; ker ženske in deklice po vsem svetu ostajajo najbolj izpostavljene nasilju na podlagi spola in spolnemu nasilju, spolnemu nadlegovanju in izkoriščanju, zlorabam, ki vključujejo tudi politično in ekonomsko diskriminacijo, nasilje v družini, trpinčenje, spolno izkoriščanje, zločine iz časti, trgovino z ljudmi, poroke otrok in prisilne poroke, pohabljanje ženskih spolnih organov in posilstva kot vojno orožje; zato obsoja vse vrste nasilja nad ženskami in deklicami; glede na to, da je Evropski inštitut za enakost spolov (EIGE) leta 2017 ocenil, da je bilo vsaj 500000 žensk, ki živi v EU, izpostavljenih pohabljanju ženskih spolov, in da je še vedno ogroženih 180000 deklic in žensk, poziva EU in države članice, naj okrepijo boj proti pohabljanju ženskih spolnih organov po vsem svetu in v EU;
20. močno obžaluje dejstvo, da se v skladu z ugotovitvami študije Evropskega parlamenta o izvajanju GAP II pri sedanjih pripravah programov, kot kaže, v kriznih razmerah ali težkih konfliktih zanemarljivo razsežnost enakosti spolov; obžaluje, da je poleg drugih posledic to pomenilo, da deklice in ženske, ki so bile žrtve posilstva kot vojnega orožja, nimajo dostopa do nediskriminatorne nege, zlasti ne celovite zdravstvene oskrbe, tudi prekinitve nosečnosti, čeprav je cilj GAP II opolnomočiti ženske, da bodo nadzorovale svoje spolno in reproduktivno življenje;
21. poziva Komisijo in države članice, naj se učinkovito in uspešno borijo proti trgovini z ljudmi; poudarja, da je večina žrtev trgovine z ljudmi, kot je razvidno iz številnih študij, žensk in deklet, ki so po tem, ko so dosegle evropsko obalo, prisiljene postati prostitutke v državah članicah;
22. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj posebno pozornost namenita spoštovanju človekovih pravic žensk in deklet v vseh trgovinskih sporazumih in sporazumih o partnerstvu s tretjimi državami;
23. poudarja dejstvo, da sta trpinčenje na delovnem mestu in spolno nadlegovanje na delovnem mestu tudi kršitev človekovih pravic;
24. poziva države članice, ki tega še niso storile, in EU, naj pospešijo ratifikacijo in izvajanje Istanbulske konvencije, prvega pravno zavezujočega mednarodnega instrumenta, katerega cilj je preprečevanje nasilja nad ženskami in boj proti njemu, v vseh njegovih delih, da bi zagotovili skladnost med notranjimi in zunanjimi ukrepi EU na tem področju; poziva k spoštovanju Istanbulske konvencije; poudarja dejstvo, da verske, kulturne ali tradicionalne razlike ali druge okoliščine nikakor ne morejo upravičiti diskriminacije ali kakršne koli oblike nasilja;

25. priznava, da je treba obravnavati poseben položaj žensk, ki se soočajo z različnimi oblikami diskriminacije, kot so tiste na podlagi spolne identitete, rase, razreda, (ne)zmožnosti ali priseljenskega statusa; poziva ESZD in države članice, naj zunanje politike oblikujejo in ocenjujejo tako z vidika spolov kot presečnega vidika;
26. poziva Komisijo in države članice, naj podvojijo svoja prizadevanja za odpravo vseh oblik nasilja na podlagi spola, vključno s porokami otrok, zgodnjimi in prisilnimi porokami, t. i. kaznivimi dejanji iz časti, prisilno sterilizacijo in prisilstvu v zakonski zvezi;
27. poudarja, da je EU zavezana spodbujanju enakosti med moškimi in ženskami ter vključevanju načela enakosti spolov v vse svoje ukrepe, kar je obveznost v skladu s Pogodbami, da bi tako enakost spolov postala osrednja prednostna naloga pri vseh smernicah, delovnih odnosih, politikah in ukrepih EU, vključno z zunanjimi ukrepi; v skladu s tem podpira s tem povezana prizadevanja za usklajevanje v večstranskih dialogih in dejavnostih delegacij EU, kot so misije za opazovanje volitev; poudarja, da je treba okrepiti delo glavne svetovalke ESZD za enakost spolov v tretjih državah, ki se osredotoča na spodbujanje miru, varnosti in temeljnih svoboščin, tako da se zagotovi poseben proračun, namenjen področjem, za katera je pristojna;
28. poziva Komisijo, naj v sporazume o prosti trgovini s tretjimi državami vključi poglavje o enakosti spolov in klavzule, ki bodo te države pozvale, naj ratificirajo in izvajajo 27 mednarodnih konvencij – o človekovih pravicah in pravicah delavcev, varstvu okolja in dobrem upravljanju – navedene v splošni shemi preferencialov (GSP) in GSP +; poudarja, da je ključno spremljati njihovo izvajanje, po potrebi ukrepati in posebno pozornost nameniti enakosti spolov; poudarja, da je Konvencija o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW) ena od pomembnih konvencij v okviru sheme GSP+;
29. obžaluje, da je v skladu s statističnimi podatki za leto 2016 le 21,9 % vodij delegacij EU žensk¹; obžaluje, da je med osmimi posebnimi predstavniki EU le ena ženska; obžaluje, da ženske predstavljajo le približno 25 % uslužbencev v civilnih misijah SVOP; obžaluje dejstvo, da ni na voljo celovitih statističnih podatkov o sodelovanju žensk v vojaških misijah in operacijah SVOP;
30. ugotavlja, da bo ustrezno financiranje na področju enakosti spolov v zunanjih odnosih potrebno za ohranjanje politične zavezanosti temu cilju; poudarja, da je sedanje financiranje za enakost spolov in krepitev vloge žensk še vedno nezadostno in poziva k spremembi tega stanja v naslednjem večletnem finančnem okviru;
31. pozdravlja pristop, pri katerem se vidik spola vključuje v dejavnosti skupne varnostne in obrambne politike EU, in poudarja, kako pomembno je, da se zdravstvenim strokovnjakom in humanitarnim delavcem, tudi tistim, ki se ukvarjajo z nujno pomočjo, zagotovi ustrezno usposabljanje v zvezi z upoštevanjem vidika enakosti spolov;
32. poudarja pomen vključevanja žensk, mladih in oseb LGBTQI v procese miru in sprave ter pomembno vlogo, ki jo lahko imata umetnost in medkulturni dialog v zvezi s tem, kot je navedeno v skupnem sporočilu Evropske komisije in visokega predstavnika za

¹ Poročilo ESZD o človeških virih za leto 2017, objavljeno 16. maja 2018.

zunanjo in varnostno politiko z naslovom „Oblikovanje strategije EU za mednarodne kulturne povezave“ (JOIN(2016) 0029);

33. poudarja, da je pomembno obravnavati posebne potrebe vdov vseh starosti na konfliktnih in pokonfliktnih območjih, zlasti njihovo potrebo po finančni in psihološki podpori, ter priznava pomembno vlogo, ki bi jo morale imeti v procesih miru in sprave;
34. poudarja, da verske, kulturne ali tradicionalne razlike nikakor ne morejo upravičiti diskriminacije ali kakršne koli oblike nasilja; podpira pobudo EU za „preprečevanje nasilnega ekstremizma: upoštevanje vidika enakosti spolov“ ter poziva, naj se spodbujajo projekti, ki upoštevajo vidik enakosti spolov in krepijo vlogo žensk in deklet pri vzpostavljanju miru, preprečevanju konfliktov in terorizma ter humanitarnem odzivanju;
35. poziva ESZD, naj spodbuja vlogo žensk pri preprečevanju terorizma; ugotavlja, da imajo ženske kot matere prek stalnega dialoga in temeljnih čustvenih vezi z otroki, možnost, da se distancirajo od oblik radikalizacije, ki so jim morda izpostavljene, ter se zaščitijo pred tveganjem mentalne podrejenosti, ki ga predstavljajo različne ekstremistične skupine, kar dokazujejo številne študije; poudarja, da imajo lahko ženske, ravno zaradi tega, ker so stična točka med skupnostjo in svojo družino, vlogo „vrtarjev“ in zagotavljajo bistvene informacije, ki lahko spodbujajo nenasilno posredovanje, da bi preprečili morebitna teroristična dejanja;
36. poziva EU, naj se pri svojem delovanju v tretjih državah in v državah članicah na vso moč bori proti nasilju na podlagi spola, v ta namen pa uporabi vse razpoložljive instrumente;
37. obsoja grozodejstva nad razseljenimi ljudmi, kot so begunci, migranti in prosilci za azil, zlasti ženskami in dekleti; obsoja, da je v nekaterih tretjih državah homoseksualnost še vedno kaznivo dejanje; obsoja vse oblike diskriminacije oseb LGBTIQI in nasilja nad njimi; obsoja sedanje razmere, v katerih so ženske in dekleta ter osebe LGBTIQI, ki želijo zaprositi za azil v EU, na poti in v sprejemnih centrih izpostavljene velikemu tveganju za spolno nasilje in nasilje na podlagi spola; poudarja, da bi morale ženske in osebe LGBTIQI, ki zatrjujejo, da se utemeljeno bojijo preganjanja zaradi spola, imeti možnost, da varno zaprosijo za vizum iz humanitarnih razlogov; poziva države članice, naj sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev zaščite migrantk, beguncev in prosilcev za azil, kot je zagotavljanje pravnega svetovanja, dostopa do zdravja, varnih prostorov za ženske in otroke ter dostopa do spolnega in reproduktivnega zdravja in pravic, vključno z varno prekinitvijo nosečnosti;
38. poudarja dejstvo, da oblike nasilja in diskriminacije na podlagi spola, med drugim posilstvo in spolno nasilje, pohabljanje ženskih spolovil, prisilne poroke, nasilje v družini, t. i. kazniva dejanja iz časti in diskriminacija na podlagi spola, ki jo odobrava država, pomenijo preganjanje in bi morale biti utemeljen razlog za prošnjo za azil ali humanitarno zaščito, kar bi se moralo odražati v novem instrumentu; zato poziva Komisijo, naj prizna preganjanje na podlagi spola kot utemeljen razlog za prošnjo za mednarodno zaščito ter naj prek uskladitve s smernicami visokega komisariata OZN za begunce o mednarodni zaščiti: preganjanje na podlagi spola zagotovi, da bo vidik spola vključen v vse faze azilnega postopka;

39. poziva Komisijo in države članice, naj okrepijo uporabo pristopov, ki upoštevajo različnost spolov, da bi zadovoljili posebne potrebe žensk in deklet, ki potrebujejo mednarodno zaščito, s posebnim poudarkom na zagotavljanju pomoči dekletom in ženskam, ki so žrtve nasilja na podlagi spola v svojih državah izvora in vzdolž migracijskih poti;
40. obsoja vse oblike diskriminacije oseb LGBTQI in nasilja nad njimi; poziva ESZD, naj poveča in spodbuja globalno ozaveščenost o pravicah oseb LGBTQI prek zunanjih ukrepov EU, da bi odpravili diskriminacijo, s katero se vsak dan soočajo v skladu s svojimi smernicami za spodbujanje in varstvo vseh človekovih pravic teh oseb;
41. obsoja dejstvo, da imajo ženske v nekaterih državah še vedno omejen dostop do postopkov odločanja in so zato prikrajšane za svoje temeljne pravice državljanov.

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	22.10.2018
Izid končnega glasovanja	+: 18 -: 5 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Daniela Aiuto, Maria Arena, Beatriz Becerra Basterrechea, Heinz K. Becker, Viliija Blinkevičiūtė, Arne Gericke, Anna Hedh, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Florent Marcellesi, Barbara Matera, Angelika Mlinar, Maria Noichl, Marijana Petir, Pina Picierno, João Pimenta Lopes, Liliana Rodrigues, Ernest Urtasun, Ángela Vallina, Anna Záborská, Jana Žitňanská
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	José Inácio Faria, Eleonora Forenza, Jordi Solé, Julie Ward

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

18	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Angelika Mlinar
EFDD	Daniela Aiuto
GUE/NGL	Eleonora Forenza, Ángela Vallina
PPE	José Inácio Faria, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Barbara Matera
S&D	Maria Arena, Viliija Blinkevičiūtė, Anna Hedh, Maria Noichl, Pina Picierno, Liliana Rodrigues, Julie Ward
VERTS/ALE	Florent Marcellesi, Jordi Solé, Ernest Urtasun

5	-
ECR	Arne Gericke, Jana Žitňanská
PPE	Heinz K. Becker, Marijana Petir, Anna Záborská

1	0
GUE/NGL	João Pimenta Lopes

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani

INFORMACIJE O SPREJETJU V PRISTOJNEM ODBORU

Datum sprejetja	12.11.2018
Izid končnega glasovanja	+: 41 -: 6 0: 8
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Bas Belder, James Carver, Lorenzo Cesa, Aymeric Chauprade, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Georgios Epiritidos (Georgios Epitideios), Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Michael Gahler, Tunne Kelam, Wajid Khan, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Michel Reimon, Jean-Luc Schaffhauser, Anders Sellström, Alyn Smith, Jordi Solé, Dobromir Sośnierz, Jaromír Štětina, Charles Tannock, Miguel Urbán Crespo, Ivo Vajgl
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Andrea Bocskor, Neena Gill, Rebecca Harms, Marek Jurek, Juan Fernando López Aguilar, Antonio López-Istúriz White, Urmas Paet, Bodil Valero, Mirja Vehkaperä, Marie-Christine Vergiat
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Eleonora Evi, Rupert Matthews, Miroslav Mikolášik, Liliana Rodrigues, Flavio Zanonato

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V PRISTOJNEM ODBORU**

41	+
ALDE	Petras Auštrevičius, Urmas Paet, Jozo Radoš, Ivo Vajgl, Mirja Vehkaperä
EFDD	Aymeric Chauprade, Eleonora Evi
PPE	Michèle Alliot-Marie, Lorenzo Cesa, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Tunne Kelam, Eduard Kukan, Antonio López-Istúriz White, David McAllister, Ramona Nicole Mănescu, Francisco José Millán Mon, Alojz Peterle, Julia Pitera, Cristian Dan Preda, Anders Sellström, Jaromír Štětina
S&D	Knut Fleckenstein, Eugen Freund, Neena Gill, Wajid Khan, Arne Lietz, Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins, Clare Moody, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Tonino Picula, Liliana Rodrigues, Flavio Zanonato
VERTS/ALE	Rebecca Harms, Barbara Lochbihler, Michel Reimon, Alyn Smith, Jordi Solé, Bodil Valero

6	-
ECR	Bas Belder, Marek Jurek
ENF	Jean-Luc Schaffhauser
NI	James Carver, Georgios Epitidios (Georgios Epitideios), Dobromir Sośnierz

8	0
ECR	Rupert Matthews, Charles Tannock
GUE/NGL	Javier Couso Permuy, Sabine Lösing, Miguel Urbán Crespo, Marie-Christine Vergiat
PPE	Andrea Boeskor, Miroslav Mikolášik

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani